

maj 2017

Karibi 2017

Bahamas

1. maj 2017, ponedeljek

Warderick Wells Cay - Shroud Cay, Exumas

Danes je Visitor Center narodnega parka odprt in Vesna se napoti po informacije, jaz pa na Alejo Telefonistov (vzpetinica nad sidriščem) na net. Nič ne zamujava, ker nisva omrežena. Praznik je in s tem komunikacijsko mrtvilo. In prav tako nič nisva zamudila včeraj, ko je bila uprava narodnega parka zaprta. Tako neprijaznega osebja že dolgo nisva srečala. Še nekaj besedic s sosedi in odpraviva se naprej.

Do Hawksbill Caya jadrava, krmnih vetrov imava okoli 4-5 Bf, morje je nad sand bankom mirno, sonce visoko, plitvine, koralne glave in ostale pasti lepo vidne. Sidrava se, Vesna takoj pod vodo, jaz zadremam. Pa me zbudi ropot (kasneje ugotovim, da je bilo uro in pol po tem, ko sem ostal sam na barki). Snorklerica je vsa zasopihana nazaj. Proti toku se je komaj vrnila. Pa še nič ni bilo za videti. Narodni park gor ali dol, to je bilo eno slabših snorkljanj na Bahamih. Še rolajoče je sidrišče in ni druge, kot pot pod noge.

Shroud Cay je slabo uro plovbe stran, sidrišče je podobno, le precej manj roli. Je pa zato voda blatna. Otok je sestavljen iz nekaj skal in mangrovja med njimi. Jasno, da je morje motno, česar koli drugega ne bi smel niti pričakovati. Vesna se odloči za siesto (ono plavanje proti toku očitno ni bo tako nedolžno), jaz pa pogledam karte za naprej. Ura je šest popoldan, ko sva spet komunikativna.

Interneta že drugi dan nimava (še dobro, da imava limitless podatkovni paket, hic!), imava pa zato roštilj. In po braaiadi še filmi. Oboje se da početi off-line (če zmrzovalnik dobro dela in disk ne zariba).

ob oseki je v sredini zaliva skoraj čisto plitvo - primerno za kopanje majhnih otrok

pa še nekaj fotografij s hriba (včeraj je bil pogled direktno v sonce)

sidrišče žal neprimerno za naju zaradi globine

pogled iz kokpita na otoček

...kar dosti bolj se je sprostilo opoldne - cena 20USD, kar je zelo ugodno glede na to, da je to narodni park

...pa še en pogled na bojišče

barakude so tukaj zelo velike ... in ves čas mi je sledila ...tečka!

Shroud Cay

2. maj 2017, torek

Shroud Cay - Allens Cay, Exumas

Prav veliko naju ne zadržuje ob Shroud Cayu in zgodaj (ob pol desetih dopoldan) dvigneva sidro in odmotorjadrava dalje. Vetrja je 3 Bf, pa še to je čista krma. Highborn Cay je naslednja postojanka in tudi to je podobna zgodba, kot že nekaj zadnjih sidrišč. Odprto sidrišče na zavetrni strani otočka, milje peščenega dna s 3-4 m globine. Na enem delu obale je prostrana peščena plaža in na drugem skale. Slednje je zanimacija za Vesno. Tam se pod vodo zna kaj nahajati. No, vrne se razočarana. Moja zanimacija je telefoniada. Končno imava internet in za praznik dela se spodobiti, da koga pokličem in malo poklepetam.

Popoldan se le predstaviva na nekaj milj oddaljen Allens Cay (čeprav se v angleščini izgovori enako, kot imbus ključ, nima s tem nobene veze). Rock iguane (skalni legvani, po naše) živijo na teh otočkih in - jasno - morava si jih ogledati. Pa si jih. Kar na plažico oddingirava in že so okoli naju. Kaj so tako strenirane, kot oni pujsi izpred nekaj dni? Vesna si kasneje ogleda še korale, polže in ostale podvodne prebivalce. Tokrat je bilo malo bolje. Le šarkijev ni bilo na spregled, so bili pa eagle rayi in lion fishke. In obvezne barakude.

Sidrišče je malček triki, med dvema otočkoma z razgibanim dnom. Nekaj je koralnega, nekaj globokega in nekaj preplitvega. No, nekaj je tudi primernege. Za kakšnih deset bark je prostora. Ko priplujeva, je sidrana le ena. Še preden se dobro obrneva, se sidramo trije hkrati, potem kmalu še dva in okoli petih popoldan še zadnji. Nesrečnež iz Floride je malo narobe ocenil pozicijo sipin in se je sidral kar s kobilico. Ob padajoči plimi, hic! Sledi rescue mission, ki sploh ni bil tako enostaven, kot je izgledalo na prvi pogled. V glavni vlogi nastopa (poleg protagonista, seveda) pomožno sidro privezano na vrh jambora, nekaj živega balasta, obešenega preko boka nasedle barke, dva potapljača in pet dingijev - no, njihovih motorjev. Jaz sem v vlogi vodnika dingija. Je pa en Amer, ki je bil sicer določen za živi balast, foto fušar nastopil tudi v vlogi kamermana. Dronov tokrat ni bilo. In prepričan sem, da je vse skupaj že objavljeno na Youtube.

Ob osmih zvečer se naredi mrak. To je čas za oddajo dnevnika v redakcijo in predstavitev najinih teles na kavč v salonu. Na sporedu je film...

zaprt zaliv kateri se je do večera kar napolnil

rock iguane so bahamska posebnost

mivkasti zalivčki so namenjeni bolj iguanam, ptičem

lepe barve se prelivajo na iguani, kajne?

gospod ptič se je usedel kar na sredo dinghija in se hotel peljati z nama

na tej plaži je bila pa samo ena iguana, ostale so bile očitno skrite v grmovjih - tukaj se lahko mirno razmnožujejo, saj nimajo sovražnikov

nekaj metrov stran od naše barke zagledam neke ostanke človeških rok ... zelo grdo!

ray.... zraven se pa v njegovi senci šlepata še dve večji ribi...

zelo veliko majhnih drobnih koral in ribic

lion fish si že ogleduje kaj bo večerjala

...ko sva se vozila z dinghijem ob obali ni bilo videti podvodnega sveta in sem bila zelo pozitivno presenečena nad njim

...in zvečer, ko sonce kičasto obarva obalo, gredo iguane spat, ptiči pa na klepet

3. maj 2017, sredo

Allens Cay, Exumas - Ten Bay, Eleuthera

A-ja-ja-jaaah... Dan, ki ni za v anale. Najprej crkne motor ravno, ko sva se spravila dvigovati sidro. Ameriška nafta! Sledi čiščenje cevi in filtrov ter ponovni start. Potem odmotorirava v (napovedano) bonaco, ki bi jo rada izkoristila za premik na vzhod. Pa je namesto tega 3 Bf NE, točno in precizno v nos. Na sredi poti, ko ni več smiselno delati plana B, ga je 4 Bf, smer nespremenjena in pred Eleuthero 5 Bf. V nos! Prvo sidrišče preskočiva, ker je pri obali za naju preplitvo in bi bila mokra z dingijem, če bi sidrala miljo stran. Drugo preskočiva, ker se je medtem veter obrnil in je roli, pa še na obalo ne moreva priti suha. Tretje bi tudi skoraj preskočila. Je sicer lepo mirno. Ampak. Sidro ne drži. Štirikrat sva metala, prvič in drugič je popustilo pri 3000 obratih, tretjič sploh ni prijelo in četrtič odneham, ko vidim, da drži pri 2000 obratih. Napovedana je itak bonaca (v naravi je 5 Bf, hic!) in če se smer vetra ne obrne za 180 stopinj, sva dobra do 7 Bf, če se obrne, pa zaradi vala, precej manj. Ampak, prostora je ogromno in imava vendar sidrni alarm. Itak se pa tako slabo sidra veliko ljudi - in še vedno so živi in zdravi.

Cel dan sva bila na plovbi in od tega dober del z očmi na pecljih. Vmes se slišiva z Janezom iz Nassaua in naš inženir za

zveze z njim izmenja nekaj mailov. Gospod se je lotil skoraj nemogoče naloge. Poiskati nama želi marino ali privez za normalne denarje. Tukaj je namreč vse skupaj še dražje, kot v Izoli! Med 2 in 5 dolarčki na čevelj na dan. Električna in voda extra. Plus tax! Če sva malček nepremišljena, naju zna zabava stati celo preko dvesto dolarčkov na dan. Za najino mičkeno barčico...

ker danes nisem naredila nobene fotografije, naj bo še kakšna od včerajšnjega snorkljanja

določeni predeli so bili celi podvodni travniki

s podvodnim fotočim sem v dobrih dveh mesecih naredila skoraj 3.000 fotk..

glavo ima kot ptič

4. maj 2017, četrtek

Ten Bay - Hatchet Bay Harbour, Eleuthera

Zadeve z marino so dinamične in vse kaže, da je to mission impossible. Ko najdeta gostitelja nekaj po Izolski ceni, se hitro izkaže, da je preplitvo. Ampak. Ne odnehata. Kmalu nama poiščeta naslednjo marino, ki je celo malenkost cenejša, kot tista v Izoli. Plus tax. Preverim globine. Navionics trdi, da bi šlo, C-map pa pravi, da ni šans. Le kdo ima prav? Na netu ne najdem podatka. Jutri zjutraj preverim po telefonu.

Vse skupaj se dogaja med prijetno in počasno plovbo. Google pravi, da na tem koncu ni koralnih glav, Navionic, C-map in CM93 mu složno pritrdijo in dodajo, da je na nekaterih mestih globina celo 10 m. Torej lahko danes šparam učke in se ukvarjam s čim drugim. Pri 3 Bf čiste krme in hitrosti barke med 3 in 5 vozli, to lahko počnem. Telefoniram. Vesna tudi. Ob otoku je mobilno omrežje odlično.

Popoldan sva le premaknjena za slabih 25 milj. In to kam! Takšnega zaliva ne pomnim. Pol milje v premeru, od morja ga loči kakšnih 30 ali morda 50 m širok in 15 m visok pas skal, poraščenih z makijo in nekaj drevesi. Na sredi tega je pa 15 m širok (z nekaj domišljije, sicer je verjetno manj!) in 4 m globok preliv. Globina na sidrišču je med 2 in 8 m, mivka in trava. Že zunaj ne more biti veliko vala, ker je tam Great Bahama Bank z nekaj metri globine, znotraj je jezero, ne glede na to, koliko in od kod vleče. Idealno!

Vasica je pa, no ja, vasica. Prav nič reprezentativna. Prej razlupana. Nekaj je kafičev in gostilnic, v eni pijeja precej drago, v drugi jeva sprejemljivo poceni. V eni (manjši) stavbi službujejo vsi uradniki, od poštarjev, preko župana in policajev do gasilcev. Tudi šola je ena sama, za vse učence tega kraja, ki šteje nekaj deset duš. Ampak. Te duše so lepo in pravično razporejene med vsaj štiri različne cerkve (morda je kje še kakšna, nisva jih sistematično iskala, toliko sva jih naštelale le

medtem, ko sva iskala hladno pivo). In te duše so razdeljene tudi med (vsaj) dva kandidata na volitvah čez slab teden. Njuni hiši sta sveže popleskani (ena v rumeno in druga v modro-rdeče barve) in nad vhodnimi vrati se lesketata tabli z velikim napisom "Stranka ta-in-ta Headquarters". Voila, da se zna!

....tukaj smo :)

urejen dinghi ponton

....ena zelo stara registerska tablica otoka

ceste so dokaj razbite; menda 11.000 prebivalcev na otoku; busa nimajo, ker se vsi vozijo z avtom ali pa štopajo

deklici me najprej sramežljivo gledata, potem si pa le pomahamo :)

potopljen čoln

prehod v laguno je bil kar malo strašljiv od daleč, pa še tok je bil dokaj močan

v sredo bodo volitve

najbolj varna luka ...tako se reklamirajo

zanimive meduze

pokopališče na obali

od pošte, policije, vse v tej majhni stavbi...

5. maj 2017, petek

Hatchet Bay Harbour, Eleuthera –

Royal Island Harbour, Royal Island

Spala sva v horizontali, popolni horizontali - ne glede na to, da je zunaj kar dobro vleklo. Preverim, ali se to misli kaj vnesti. Ne misli se. Preverim tudi globine v marini v Nassau. Zatrdijo mi da so dobre. Upam, da res. Ampak. Danes midva tja ne pojdeva. Mogoče manjana. Sredi dneva še enkrat preverim vreme. Ampak. Spet je drugače. Od tu jutri ne moreva v Nassau, v nedeljo bo pa čista bonaca. Plan B. Premakniti se bo potrebno na Royal Island, do tja imava 25 milj in dober kot vetra. Kot sedaj kaže za jutri, bo od tam možno odjadrati v Nassau. Orca sicer, a vseeno bolje kot motor.

Po hitrem postopku pojeva in se odsidrava. Splaziva se skozi ozek prehod, barko postavim v pravo smer in dvignem jadri. Sklonim se, da bi ugasnil motor, pa me moja brihtna barčica prehiti. Motor se ugasne kar sam od sebe. Ah, ja... Sledi že znano delo v precej divjih razmerah. In potem spet lepo dela. Petkrat do sedaj sva imela neskončno srečo v nesreči s tole nafto. Dvakrat v Gvajani v reki, ko sem uspel urediti zadevo tako rekoč sekundo preden bi naju tok potegnil na sipino,

dvakrat na plitvih in z reefi okuženih Bahamih, ko sva šele dvigovala sidro in danes, ravno ko so bila dvignjena jadra. Ne predstavljam si, kako bi izgledalo, če bi se to zgodilo v XXS širokem prelivu ob vsem tistem toku, ki tam vlada? Petkrat sva imela neskončno srečo, le koliko jokerjev še imava v rokavu? Vsak normalen človek ve, da je alkohol primeren za piti in ne za zlivati v nafto. Amerji pa v to šolo očitno niso hodili. Saj, dokler niso začeli uporabljati nafte, so imeli itak prohibicijo za alkohol. Narobe svet...

Nocojšnji zaliv je spet all-round shelter. To je pomembno, veter zna ponoči zavrteti. In ob takih dogodkih se velikokrat pojavijo nevihte iz poljubne smeri. Ni fino, če sidrišče ni lepo zaščiteno. In jutri končno priplujeva v Nassau. Upam.

no pa gremo spet skozi ta ozek prehod

močan tok in noro zmešan tok je Malo premetaval v vse smeri

in, ko smo končno zunaj, kapitan pripravi koordinate, potegne jadra ven in potem motor neha delati ...še dobro, da je to bilo nekaj minut po izhodu...

zanimivo ime otoka...videti ni bilo nikogar

in zopet ožji prehod a širši kot jutranji prehod, tok je tudi bil

parkirišče za mini trajekt po imenu current pride :)

conch oz. polži so tukaj tako kot pri nas lignji ...pripravljajo jih ocvrte, v solati, dušene...jaz jih imam zelo rada; še najrajši v cheviche obliki

willi, willi ...tako so ga klicali na pacifiku ...

6. maj 2017, sobota

Royal Island Harbour, Royal Island –

Nassau Harbour Club, Nassau, New Providence

Veter ponoči je v trenutku obrnil za 180 stopinj, sledila je nevihta. Ni bila ravno najhujša in na tem sidrišču sva spala odlično tako pred, med in po nevihti.

Dopoldan je veter 4 Bf NW, najin cilj pa slabih 40 milj SW. To zna biti hitra plovba. In je taka tudi bila. S skrajšanimi jadri v povprečju plujeva s preko 7 vozli in ob dveh popoldan sva pred marino. Lastnika, Grka, malo čakamo. Pa se le primaja na pomol, da nama pokaže, kam naj greva. Izi-lajf. Še dobro, da ni bilo avrio. Ampak, na koncu naju lastnoročno priveže v verjetno najožji privez do sedaj. Malin beam je 12 čevljev, privez jih ima pa 13. Ravno toliko, da lahko podložim fender...

Janez in Mateja naju poiščeta v marini. Prijeten par. Malo klepetamo, midva z Janezom spijsa pive ali dve, dami raje prisegata na vince rujno. Povabita naju domov. Varovano okolje, sami beli. Stanovanju v hiši s privatno plažo, tik ob mandraču pravita skromen dom. Lani avgusta sta se preselila sem. V penzijo. Pa sta od mene mlajša devet let. In sedaj se sprašujem, kaj je narobe z mano? Le kaj sem jaz počel do sedaj? Sledi večerja in klepet. In še malo klepeta. Pa še nekaj pijačk, jasno. In na koncu naju odpeljeta nazaj v marino. Nudita nama full service. Česa podobnega nisem doživel že dolgo, dolgo...

pogled na plažo iz stanovanja

en hitri selfie z Matejo in Janezom

urejena plaža za goste restavracije in stanovalcev

...pa še ena palma za lahko noč :)

7. maj 2017, nedelja

Nassau Harbour Club, Nassau, New Providence

Full service se nadaljuje. Malo mi je že nerodno. Ne samo, da naju prevažata sem in tja, še gostita naju s hrano in pijačo. In njuni otroci morajo zabijati čas z nama, starcema. Edino v HRC, kamor gre Vesna po službeni dolžnosti, ji je dovoljeno plačati pijačko. Če se za jutri ne bomo soglasno uspeli zmeniti drugače, bom očitno moral povzdigniti glas...

Danes je za kosilo na sporedu domorodska birtija. Odlična hrana, sami črni in mi - torej je tudi okolje prijetno in na koncu, pri poročunu škode, je ceha zelo zmerna. Ustavimo se tudi v domorodskem supermarketu in - glej si ga no glej - cene so bistveno nižje, kot do sedaj. Takole, četrtinske. Vsaj za tisto hrano, ki mene zanima. Pujsek za na roštilj je po 1,99 dolarja za funt. Ma, to je še ceneje, kot v Deželici stane ihanski brancin.

Spotoma izvem, da sem na Mundialu. Danes je bil tukaj finale FIFA svetovnega prvenstva v nogometu. Na mivki. Brazilci so svetovni prvaki, Tahiti so v finalu premagali s 6:0. Ja, sva Brazilce lani gledala v Riu, kako so trenirali na Copacabani. Le da takrat še nisva vedela, da je to v okviru FIFA in da bo Mundial 2017 na Bahamih s finalom 7. maja.

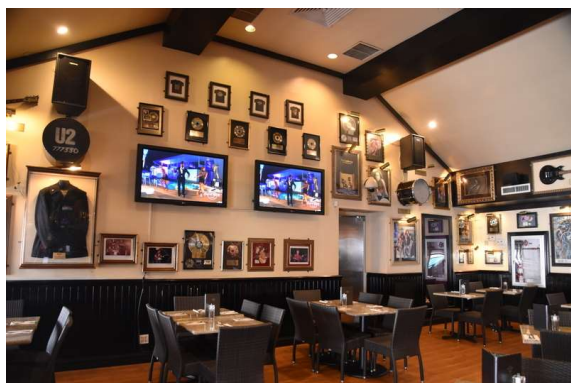
Potem pa v Lost World of Atlantis. Sedaj vem, kje je Atlantida. Na Paradise Islandu nasproti Nassaua se nahaja. In, kot se spodobi, si Atlantido ogledava, kako leži pod vodo. Takega akvarija, mislim, da še nisem videl. Neverjetne in ogromne ribetine plavajo v jatah okoli antičnih razvalin Atlantide! In potem so tukaj še dodatne atrakcije. Morske pse si, recimo, lahko človek (min height 48 inches) ogleda tako, da se spusti po toboganu, katerega prozorna cev potuje skozi bazen s šarkiji in se zaključi v drugem bazenu (brez šarkijev). No, obiskovalec Atlantide si lahko nadene tudi čelado in zašpencira v bazen z morskimi psi, ki se napaja z vodo, ki priteče direktno iz majevske piramide. Človeška domišljija res ne pozna meja. Dostop do akvarija je skozi casino in pot nazaj nas vodi mimo oštarij. Odlična lokacija za akvarij, ki je prvenstveno namenjen otrokom, ni kaj!

pogled na Nassau iz 8.nadstropja parkirne hiše

svetilnik pri Nassau

klišejski hard rock caffe

domorodska oštarija z dobro hrano kjer smo dobro jedli in pili

stara cerkev s pokopališčem nasproti stadiona

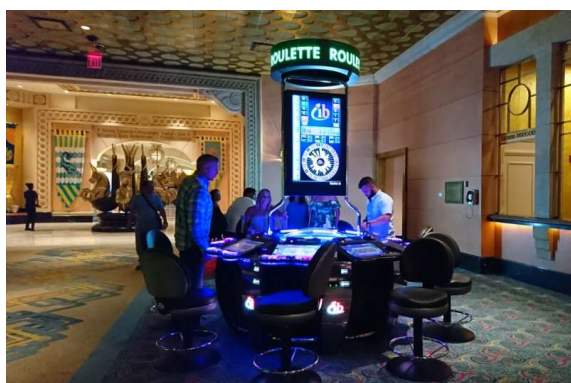
bahamski grouperji - noro veliki !!!

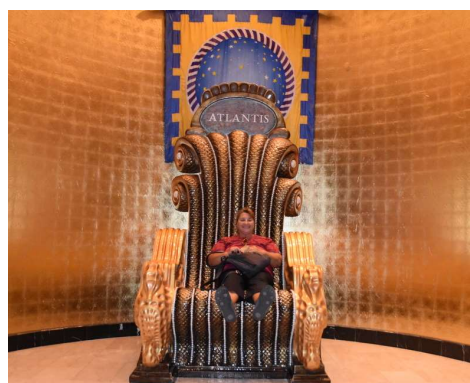
akvarij v Atlantisu je imel lepo zbirko rib v podvodnem mestu Atlantis

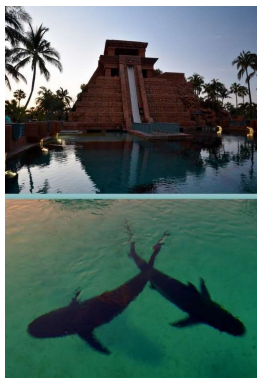
hotel Atlantis ima vse in še več ...

v Atlantisu tudi igralnica ...med drugim tudi produkti podjetja Interblock gaming

moja malenkost na prestolu :)

se spustiš po toboganu skozi bazen z morskimi psi

ray v Atlantisu :)

8. maj 2017, ponedeljek

Nassau Harbour Club, Nassau, New Providence

Danes je na sporedu šoping in turizem. In klepet. Najprej klepet, potem šoping. In šele na koncu turizem. V glavni vlogi vse do stadija turizma spet nastopata gostitelja, potem sva prepuščena sama sebi.

Sprehodiva se skozi kruzerični del Nassaua. Zelo podoben je ostalim mestom s sardina-šip turisti, a brez duše. No, saj za Amerje je niti ni treba (glavno, da so junk food štanti s čikenšitom), a vseeno. Če primerjam s Curacaom, Nassau pade na celi črti.

Sledi sprehod skozi sotesko (umetno, jasno) sredi mesta s slapom na koncu (tudi umetnim) in sprehod okoli ene izmed trdnjav iz 18. stoletja, kjer se zdolgočaseni zamurkli ne ljubi pokasirati vstopnine (kdo bo pa delal samo zaradi dveh turistov, mar ne?). Pa še malo sprehoda in pavza za kosilo. Tokrat sva imela srečno roko pri izbiri oštarije. Filipinska hrana, res odlična in niti ne predraga. Jasno, saj sva edina bela (ostali so rumeni) in na big screenu je na sporedu Esmeralda-like limonada v mandarinščini.

Zavijsa še med ribiče in Vesna se že nekaj meni z dilerjem original copy kubank, pa se ne zdiata za pravo ceno - i propade posao. Zato pa ne propade posao ribiču brez zob (ki se je, po obnašanju sodeč, predhodno uspešno zdilal z dilerjem česa močnejšega, kot so kubanke). Dva concha hitro reši muk (življenje na štantu jima najbrž res ni bilo v užitek) in predela v repromaterial za cheviche.

Foto session z vrha mostu med New Providence in Paradise Island in sprehod domov. Pakiranje današnji dan kupljene hrane v zamrzovalnik. In potem k gostiteljem na pивce za živce. Prijeten klepet in noč je že pozna, ko naju Janez odpelje domov.

domaćina v zelo živahni debati :)

soteska umetno izkopana - menda zaradi tega, da so lažje prišli na drugi konec hriba s stopnicami po imenu Queens staircase

stopnice po imenu Queens staircase

Fort Fincastle

očitno so vsi kruzerski turisti že odšli in pospravljajo sredi popoldneva stojnice

dva mosta povezujeta otoka - vsak za eno smer

conche sem vedno kupovala že zmrznjene, tokrat prvič direktno od t.i. ribiča

prvič tudi v živo gledala kako dajo polža ven ...potem mi ga je še očistil: potegnil kožo dol ter mi ga tudi malo stolkel...

pogled z vrha mostu na Paradise island in New providence

pogled na Paradise island z mostu

pa sta oba lepo joint zvila in kadila ...

pod mostom pa nešteto majhnih lokalnih oštarij s prehrano in pijačo ... pa mogoče še kaj :)

9. maj 2017, torek

Nassau Harbour Club, Nassau, New Providence –

Morgans Bluff, Andros

Zjutraj skoči Vesna po svež kruh in jaz po sveže motorno olje. Po telefonu se posloviva od gostiteljev in ob desetih dopoldan izplujeva. Kam, še ne veva. Nekam pač, go west! Ko plujeva mimo štirih parkiranih kruzeric in se umikava peti, ki je na poti v luk, se dokončno odločiva. Nassaua imava dovolj. Sidranje pod vilo Sira Seana Connoryja tako odpade.

Andros je novo izbrani cilj. Vetrta skoraj ni, motorsailava. In (končno) spet smem loviti ribe. No, če sem pošten, vabo sem spustil v vodo brez vprašanja, pa tudi brez protestiranja, ko je Vesna to opazila. In tudi brez protestiranja, ko se je po slabi uri na laksu šlepala riba. In ker se na tem svetu vse plača, si je ta prevoz morala prislužiti tudi kakšne 4 kg težka tunica. Prostovoljno se je javila za pašteto (pa ravno včeraj sva nabavila jamon, hic!).

Morgans Bluff na Androsu ne nudi ravno višek turizma. Luka, nekaj kontejnerjev, mandrač in en kafič. Vesna se odloči za podvodno doživetje. Še eno Atlantido bi bilo zanimivo videti. In to v naravi. Jaz z žalostjo v očeh pogledujem proti sosedom, Avstrijcem, ki kurijo roštilj. No, midva bova imela za večerjo conche. Saj je to konec koncev še bolje. Teh ne moreva jesti kjerkoli, čevapčiče lahko tudi v Sloveniji.

danes zjutraj so bile celo 4 kruzerce v Nassau... še dobro, da večina sploh ne izstopi, le kam bi drugače šli vsi na ta majhen otok ?

....adijo Nassau ... meni osebno preveč gosto naseljen

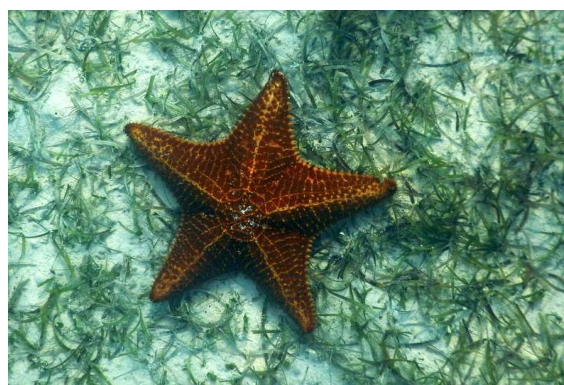
današnji ulov - te vrste tune ne marava preveč, zato sem jo kar takoj spekla in naredila tunin namaz kateri bo naslednjih nekaj dni najin zajtrk

pod vodo je bilo bolj slabo: kalna voda, sama trava in mah

za polža pa so to verjetno idealni pogoji?

ogromna zvezda, take še nisem videla: v širino je imela vsaj pol metra

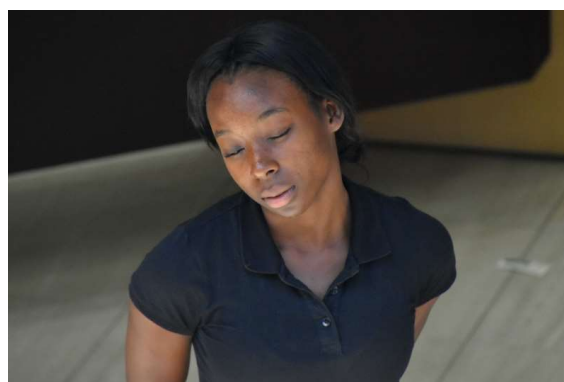
kozarček rdečega vina ob sončnem zahodu se spodobi spiti za zdravje, kajne?

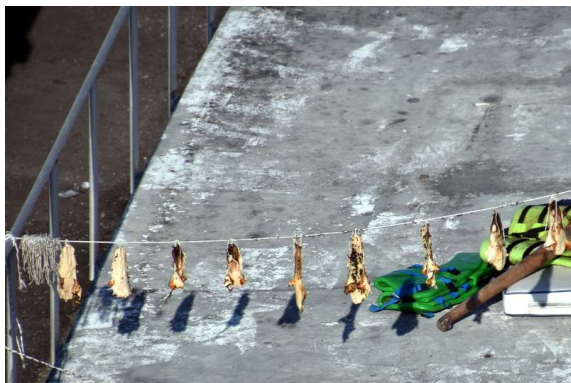
domačini se verjetno vračajo z dela ?

registerska tablica Nassau

dečva je stala pred draguljarno, nad njo pa HRC z ojačano glasbo. Tiho si je zraven pela s priprtimi očmi ...na tak način sigurno hitreje mine služba :)

conche tudi sušijo...samo, ko vidim koliko muh se pase na njih, ne vem, če bi jih kdajkoli kupila

danes je vse smart....med drugim tudi slanina in klobase :)

10. maj 2017, sreda

Morgans Bluff, Andros - Little Whale Cay, Barry Islands

Popolnoma brezvetrna noč. To je tukaj redkost. Tudi, ko izplujeva, ni niti za motorsailanje. Pa se po uri plovbe veter malo dvigne in motor zamenjajo jadra. Saj imava čas. Med 3,5 in 5,5 vozli v 2 Bf bočnega vetra niti ni tako slabo. Ob pol enih popoldan sva sidrana pred Mama Rhoda Rockom ob Chub Cayu in Vesna takoj - no, saj se ve, kam. Uro in pol preživi pod vodo. Še dobro, da so fotografije elektronske, sicer ne vem, kako bi jih prinesla s seboj.

Čudovit sončen dan je. Vendar popoldne spet skoraj brez vetra. Z jadranjem ne bo nič, ne bi bila pa tudi cel dan na istem mestu. Krajšo pot si omisliva in se odpeljeva k Little Whale Cayu, ki ga povsod hvalijo kot oh-in-sploh up-market privatni otoček. Pred desetimi leti je bila cena 30 tisoč dolarjev na teden, preberem. Ob upoštevanju, da so vse marine v tem času cene vsaj podvojile, je nekaj podobnega verjetno pričakovati tudi za takile resortek. Ampak. Gostov ni, do sidrišča pa prihaja (pre)glasen hrup generatorja. Če bi bil jaz njihov gost za take denarje, težko verjamem, da bi kaj podobnega mirno toleriral...

Kopanja tukaj ne bo, mivka in trava ni ravno najbolj atraktivno okolje za snorkleraj. Pa še toka je preveč. Niti eno, niti drugo pa nikakor ne moti roštiljade, ki je končana ko se iznad morja dvigne polna luna.

jutro v Morgans Bluff zalivu

snorkljanje pred Mama Rhoda Rock

rib je bilo kar veliko, korale same trde, veliko pa je bilo tudi uničenega

pogled iz kokpita na otoček Little Whale Cay

otok je zasebni, oddajajo hiške kot so na fotki

včasih je bil menda svetilnik

...in dočakali spet lep sončni zahod...

....na drugem koncu pa naju je pozdravila rdečkasta polna luna :)

11. maj 2017, četrtek

Little Whale Cay - Great Harbour Cay, Barry Islands

Sonce vstane ravno nad izhodom med reefi. Nič se ne vidi, ne greva, dokler se ne neha bleščica. Prehod je zelo ozek, morda 20 ali 30 m je širok, pa še precej plitev je na plovnem delu, malo preko dveh metrov. Levo in desno so čeri meter pod vodo. S tem soncem - ni šans, da jih vidiva. Zato delava do desetih, ko so pogoji za izplutje v redu.

Motor poje celo pot. Najprej se nameravava sidrati za snorklarijo. Po knjigah sodeč, bi to znalo biti v redu. Pa ni. Prostora je malo, gužva je velika in plimnega toka je precej preko vozla. Najdeva sicer primerno mesto, malo misliva in si premisliva. Zaradi toka. In ta reka bo tekla še vsaj dve uri. Snorklarija odpade. Malo naju moti tudi gužva. Saj je še toliko drugih zalivov!

Zaliv pred Great Harbour Cayem je že tak. Prostran in enakomerno globok z idealno globino okoli 3-4 m nad belo mivko, ki v sončnem vremenu kar žari v turkizni barvi. Bazen! A kaj, ko delo vabi, tokrat oba.

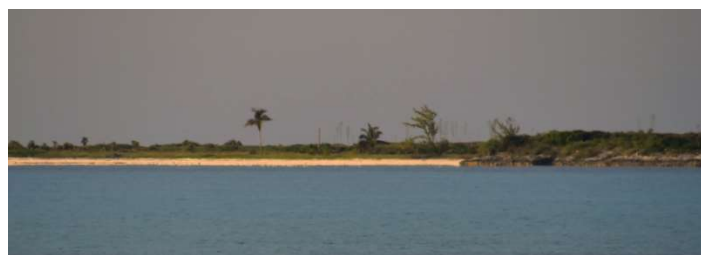
zaliv pred Great Harbour Cay je ogromen, mirno morje, mivkasto dno in prelepo morje

na obali se je nekaj dogajalo, a kaj, ko sva oba popoldne/večer preživela za računalnikom s službenimi zadevami

videti je kar nekaj hotelčkov manjšega obsega

samo ena palma na bližjem mini otočku

12. maj 2017, petek

Great Harbour Cay, Barry Islands –

Little Harbour, Great Abaco Island

Vstaneva s kurami, dvigneva sidro in izplujeva. Danes imava dolgo pot. Nazaj na vzhod. Motorirava in delava. Vetra je sila malo in še to povsem iz krmne strani. Tudi, ko zavijeva okoli ovinka ni nič bolje. Šele ob štirih popoldan se veter dvigne in spremeni smer toliko, da imava prijetno jadranje vsaj zadnji dve uri. Je pa tok v nos in val od zadaj, recept za neprijetno rolanje.

Sidrava se slabo. Mivka in korale, v drugem poskusu sidro dobro prime. Sosed, dolgobradi siv možakar, se malo jezi, ker sva se postavila med njega in obalo. Hja, saj mu dam prav, res ni bilo lepo od naju. A kaj, ko je vse naokoli slabo sidrišče. Vsaj po mojih merilih.

Večer spet mine v delu in ogledu filma. Prav veliko se nama ne dogaja.

pogled na zaliv v katerem sva sidrana

zapuščena hiška na vrhu hriba

ta dva nepremično ves čas ležita.... ko sem bila veliko mlajša je tudi meni pasalo biti cel dan na plaži s knjigo v roki ...se ne spomnim, da bi sploh kdaj v vseh 6 letih kdaj tako ležala in se prajžila :)

registerska tablica abaco področja

življenje v jpankah, s kitaro v roki, včasih malo pojadrati in ležati pod palmo, malo posnorklati ... Curtis pravi, da živi svoje sanje...

....in Curtis ima lepo sončno hiško

v galeriji Pete je večina izdelkov iz ročno izdelanega bron; na fotki Starec in morje za 32.000 \$

Mateja in Janez iz Nassau sta nama podarila barcaffé, katero sva spila po dobrem kosilu

13. maj 2017, sobota

Little Harbour, Great Abaco Island

Belobradi mož, ki še najbolj spominja na božička v kopalkah, se je maščeval za pokvarjen razgled na plažo tako, da je celo noč kuril agregat. Ma, saj ne vem, komu se je bolj maščeval, meni ali sebi? Nekateri očitno s starostjo postanejo tečni. Kakorkoli, po najinem zajtrku je mojster Amer dvignil sidro in se prestavil nekam, kjer bo lahko opazoval nočno dogajanje na osamljeni plaži brez motečih plastičnih plovil.

Midva se oddingirava v zaprt zaliv na ogled hurricane hole. Ja, zaliv je res zaprt, vse naokoli so deset ali dvajset metrov visoke skale, preliv je globok okoli meter in zaščita je popolna. Tudi okolica je prijetna, gostilnica s pomolom in več vikendic. Celo prodajna galerija je poleg birtije, kjer ponujajo čisto spodobne bronaste skulpture za precej nespodoben denar. Tudi cena pivca za živce ni ravno spodobna (kje si Francija s svojimi pariškimi cenami?). Za ceno kosila raje niti ne vprašava. Saj ga itak ne bi jedla. American style food. Razni burgerji in čikenšit. No, pa tudi lokalne ribe. Ampak. Fried fish, drugačnih Amerji itak ne poznajo. Se pa teta zamorklja izza šanka hitro pohvali, da je priloga k ribi Bahamian style rice in ne American style chips (with ketchup and mayonnaise, dodam jaz). Vsaj nekaj...

Tuhtava, ali bi se prestavila. Tole je za nocojšnji veter v bližnji okolici najboljše sidrišče (na za nas potrebni globini, seveda). Vesna za razmislek skoči pod vodo in pove, da sva sidrana v redu. Ma, saj to itak veva, a vseeno je potrditev vedno dobra. In dober je tudi podvodni svet, ki si ga ogleda v nadaljevanju. Koral je veliko in lepe so. Lokacija ni opevana niti v pilotih, niti v vodičih. Hja, Bahami so res tako veliko področje, da prav vsake skale dejansko ni možno opisovati. Kar nekaj časa spet berem, kam bi lahko še šla, pa se sploh ne najdem, toliko je tega. Na koncu ugotovim, da se lahko sidrava kjerkoli naslednjih sto-ali-toliko milj. Vse je zaščiten, vse je plitvo, povsod je mivka. Edino, kar je problematično, so globine. Veliko sidrišč, pristanišč in marin je v meter globoki vodi in to je primerno samo za manjše motorne jahte in katamarane. Naša med-style barčica po grezu paše v kategorijo mega jaht, hic.

Kakorkoli, celo jaz moram službeno delati in to počnem večji del dneva. Vesna itak tudi. Celo roštiljade nimava. Imava pa zato filmski večer. In jutri zjutraj imava za zajtrk še petič ono tunico izpred nekaj dni.

dinghi ponton v Little Harbour

sprehod po vasici ...tudi v SLO si lahko vsak postavi mrežo pod drevesom; nekateri jo imajo tudi v stanovanju...odklop, vedno odklop ...

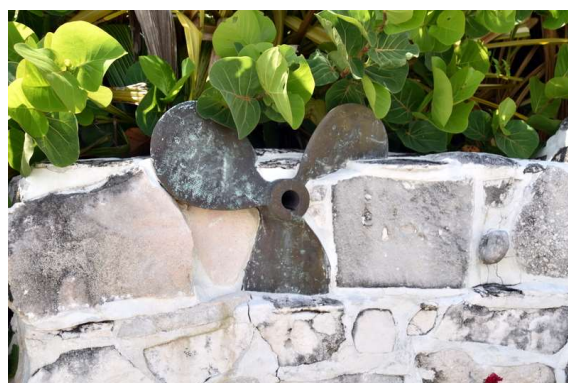
oštarija Pete ima za dekoracijo stare mikice, ki so jih pustili za spomin turisti... običajno po svetu puščajo zastave, tukaj bi to bilo dolgočasno, ker razen amijev je bolj malo drugih držav...

lov na lion fish pri katerem dobiš tudi nagrado

izredno zaprt zaliv v Little Harbour, žal preplitvo za našo Malo; boja stane 20\$

eden je kar propeler vgradil v svojo kamnito ograjo....verjetno spomin na svojo prvo barko :)

že nekaj dni poteka tekmovanje v ribolovu...ta primerek wahoo je tehtal 10 kg

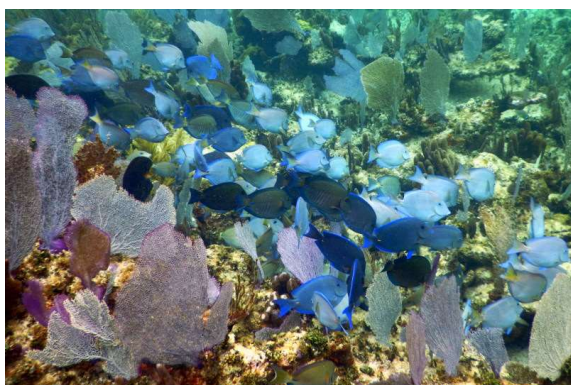
....na sprehod z ribo po pomolu :)

v dveh urah naredila 400 fotk in potem naj naredi izbor ? ...uf... voda je večkrat bila kalna zaradi mivke in vala; kar dva sta bila v luknji, dva primerka za roštilj ... sem jih pustila kar živeti...

cel gozd starih in novih koral je bil

veliko različnih koral in zelo veliko rib...

na tako majhni motornjači pa toliko turistov

14. maj 2017, nedelja

Little Harbour - Nurse Cay, Great Abaco Island

Dopoldan preverim vreme. Aj, kako se te napovedi spreminjajo. Včeraj so nama napovedovali za naslednjih deset dni močan NE, danes lahen ESE. Pa vedi sedaj. Kakorkoli, danes je napovedano oblačno vreme z nevihtami. Prav daleč se ne bi premikala. Pogledati si greva super-truper Lynyard Cay z najlepšo plažo na svetu (tako piše v vodiču, ki sta ga napisala Belgijca) in spet ugotoviva, da so okusi pač različni. Po najinem mnenju je to čisto navadna neobljudena in zanemarjena plažica.

Sidrava se malo naprej, sredi morja. Res sredi morja! Globine bliže obali so primerne samo za dingija. Še nekaj sotrpinov je tukaj poiskalo vedrišče. Skupaj bomo počakali, da gre fronta z zahodnimi vetrovi in nevihtami preko nas.

Jutri pa novim zmagam naproti. Upam. Upam namreč, da ne k dohtarjem. Vesna je zbolela. Že včeraj je jamrala, da jo boli glava in da jo zebe (medtem, ko je bilo meni pošteno vroče). Danes je čisto fuč, večino dneva prespi. Termometer

razloži, da ima vročino. Med 39 in 40 stopinjami niha. Pogledava v ladijsko lekarno. Kar nekaj primernih tablet sva imela, pa jih ni več. No, saj so še, le napis "best before" se konča z letnico 2013. Več ali manj sva bila zdrava in nikoli jih nisva potrebovala. Sedaj imava pa kažin. Če bi jih porabila, bi kupila nove, tako pa ... Te, ki jih imava, imajo ceno nalepljeno v funtih (verjetno je to še iz Gibraltarja leta 2011). Ni druge, Nalgesin je edino vsaj delno primerno zdravilo, ki ga imava. No, ni ravno zdravilo, bolj je pomirilo in za njene težave placebo. Kakorkoli, vzame ga in se preznoji. Zvečer se mi zdi precej boljša. Bomo videli, kaj prinese jutro.

še nekaj fotk iz Little Harbour, danes nisem naredila nobene nove fotke

bronasti kip kako riba in ptič ujameta hrano

mangrove so ravno dobro začele poganjati

v tej hiši se nosijo le ta obuvala

15. maj 2017, ponedeljek

Nurse Cay, Great Abaco Island - Man-O-War Cay

Vesna ni nič bolje. Problem imava, ker ne veva vzroka. Razmišljava, pa ne razumeva. Od kod visoka vročina? To je posledica, zdraviti je potrebno vzrok. A kaj, ko ga ne vidiva. Dopoldan še čakava na izboljšanje, pa ga ni. Z opoldansko plimo izplujeva. Vsaj malo bliže edinemu mestecu na Abacu bi se rad prestavil. Mogoče imajo tam celo zdravnika, čeprav dvomim. Običajno je na takih krajih samo zdravstveni dom z medicinsko sestro. Če se tisti sobici s škatlo prve pomoči v sklopu policijske postaje sploh lahko reče zdravstveni dom. Najbližja bolnišnica je v Nassau, eno avionsko postajo od nas. Ampak, kot so nama povedali tamkajšnji prebivalci, če zbolijo, raje odletijo v Miami, kot da bi se zdravili v Nassau. No, pa saj sva navajena na tako situacijo. Celo pot je bolj ali manj podobno. Če zboliva na pasaži ni niti toliko luksuza, kot ga imava tukaj. Tam ni nikogar, da bi lahko kakorkoli pomagal in najbližji zdravnik je lahko več tednov plovbe stran. Hja, pedagoško je ne zboleti...

Vetra tudi danes ni skoraj nič. Itak pa po teh plitvinah ne bi jadral. Kar malo sem že živčen in počasi imam, sicer čudovitih, Bahamov dovolj. Saj, ko bi bil tu drugič, bi užival v ležernosti. Prvič pa... Karte ne veljajo nič! Danes sem moral zabremzati pri malo nad 2 m globine. Na karti je pisalo 3 m, sonar pa ni delil tega mnenja. Potem smo se mirno fijakali po kartiranih 1.4 m, ko v naravi ni nikjer na tem delu globina padla pod 3 m. Ogledam si Tilloo Cay, zaviti hočem skozi preliv do Elbow Caya in v Hope Town, pa si enostavno ne upam. Naj bi bilo 1,7 m ob oseki, midva imava še skoraj plimo, torej bi moralo zadostovati. Pa je pred vstopom v kanal vode pod kobilico slab meter manj, kot bi je moralo biti. Ali podatek o tistih najplitvejših 1,7 m potem sploh drži? Pol milje, samo pol milje - in potem je (bi morala biti!) spet globoka voda. Nekje sem prebral, da je nekdo s pet čevlji greza na tem delu ob plimi drsal po dnu. Se je to res zgodilo ali je to samo še ena izmed

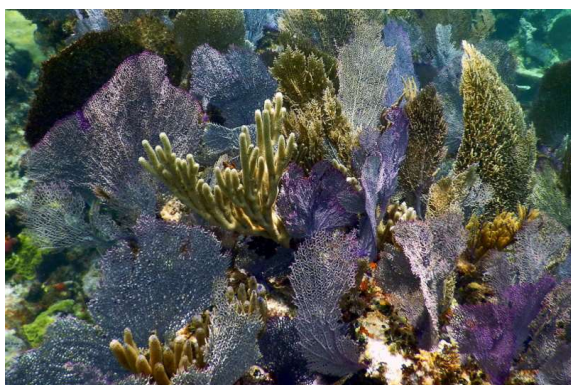
bajk, kot so povesti o desetmetrskih valovih in 80 vozlih vetra? Poskusim ali ne? Nak, raje greva okoli, padajoča plima je in če nasedem, sem v resnih težavah. Namesto pol milje je zato deset milj. Vmes se premislim in namesto v Hope Town zavijem v Man-O-War Harbour. Beseda "town" naj bi pomenila mesto ali vsaj naselje. Vendar ne tukaj. Hope Town je vsega skupaj nekaj vikendic. Vsaj, kolikor sem lahko videl z razdalje pol milje. No, mesto prav sigurno ni.

nekateri bi radi imeli kar graščine na tem koncu sveta

žal nisva uspela spoznati prebivalcev ciganke.... bi bilo pa zanimivo slišati od kje izbira takega imena ?

dva dni nazaj je očitno bilo moje zadnje snorkljanje na tem koncu sveta... žal ...

fotografij pod vodo je v dobrih treh mesecih nastalo kar 3.000 ... in jasno finalni izbor še vedno ni narejen :)

16. maj 2017, torek

Man-O-War Cay

Vesna je včeraj vzela tablete s potečenim rokom. Rezultat je bil, da je vročina padla, glavobol je bil blažji, je pa zato celo noč dežurala na veceju in bilo ji je slabo. Zaradi starih zdravil ali česa drugega? No, vseeno je bolje, da je človeku slabo, kot da kolovrati po svetu s 40 stopinjami vročine. Iz domovine dobivava številne uporabne nasvete in jih tudi upoštevava. Upam, da kaj zaležejo.

Dopoldan se tako odpraviva v vasico na obali v iskanju zdravnika, ki ko bajagi sobiva na tem otočku. Predingirava zaliv po dolgem in počez. No, bolj po dolgem, kot počez, dolg je dobro miljo, širok pa okoli 100 metrov. Plovil je ogromno in po malo iskanja najdeva tudi dingi dock in ob njemu tablo z zemljevidom otoka. Priročno za nas, tujce.

Najprej zavijeva v grocery store po kruh. In - vidi čudo! V špeceriji imajo tudi kakšnih 5-6 različnih vrst Panadola (ki mu rok trajanja še ni potekel, jeees!) in še celo serijo drugih zdravil brez recepta. Ena škatlica multisymptom panadola takoj konča v nakupovalni košarici. Upam, da kaj zaleže. Preveriva, kje je najbližji zdravnik. V Nassau bi morala do njega, povedo. Ampak. Tukaj je stacionirana ena medicinska sestra v tako imenovani "clinic" - ki se nahaja kar pri njej doma. Vesno sicer pregovarjam, naj gre vsaj na klepet, pa noče. Ne ve, kaj bi ji teta lahko pomagala. Hja, morda ima prav.

Prehodiva otoček (ki je podobnih mer, kot zaliv pred njim), se ohladi v oštariji v marini (no, ohladi se midva, denarnica se precej segreje) in vrneva domov. Vesno je sprehod izčrpal in popoldan le še drema. Mislil sem se sicer prestaviti na sosednji otoček, pa si premislim. Tukaj je mirno in varno sidrišče, za Vesno je tako bolje. In zame tudi, delo imam in net dela odlično. Konec koncev, saj je čisto vseeno, kje je barka parkirana, midva danes itak ne bova več šla z nje.

Spremljam vreme. Včeraj je za naslednji teden kazalo v redu, danes zjutraj so napovedali 50 vozlov vetra in danes popoldan jih je ostalo le še 15 vozlov. Toliko o super-truper ameriških meteorologih. Približno toliko se lahko zanesem nanje, kot na navtične karte Bahamov.

simpatična vasica Little Harbour - zelo veliko belih je bilo videti-verjetno amiji,ki so si na stara leta kupili hiške v tej vasi

ker je majhna vas ima majhno šolo ...

.... in majhno pošto (kjer verjetno vse vedo o vsem in vsakim :))

hiše in okolica so urejene

grob brez spomenika in grobnice, le mivka ...

pokopališče čisto zraven plaže

....jaz ne vem kaj je s psi in menoj....vsi pridejo do mene in hočejo skakati na mene

le zakaj ima vsaka stopnica zaporedno številko?

17. maj 2017, sreda

Man-O-War Cay - Marsh Harbour, Great Abaco Island

Vesna je bolje. Po nekaj dneh se je danes prvič nasmejala. Za zajtrk je jedla ameriški jogurt greek-style z zanimivo blagovno znamko, Chobani (izg. čobani). Meni se je to zdelo smešno. Če si Makedonci lahko lastijo Aleksandra Velikega za ime letališča, potem si menda Grki smejo njihove čobane za svoj jogurt. Ampak, po zajtrku je šla Vesna spet počivat in je spala preko poldneva. Ni še dobra!

Potem se prestaviva izpred otoka, kjer na obali ni nič zanimivega na otok, kjer zaradi vetra ne moreva (suha) na obalo. Hic! Je pa vsaka stvar za nekaj dobra. Napovedanih 5 Bf je idealnih za proizvodnjo elektrike.

Spet je iskanje primerne globine za sidranje čim bližje dingi pontonu prava mala znanost. Karte globin ne držijo, napovedi bibavice so pa itak nekaj posebnega. Edino sonarju lahko verjamem. Bibavico ocenim po svoje. Sedaj je neap tide in 2,8 m pod kobilico malo po plimi bi moralo biti dovolj tudi za oseko. Če pa že bova ponoči nasedla s kobilico, se s krmilom verjetno ne bova dotaknila mivkastih tal.

Po kosilu se vseeno odpravim na obalo. Če sem sam v dingiju, me ne zmoči. Končno vlemesto, nekaj podobnega kot Ribnica. Mislim, da je to univerzitetno mesto. Tukaj se študira za šoferski izpit. Imajo semafor! Ja, čisto pravi delujoči semafor z rdečo, rumeno in zeleno lučjo, postavljen nad križiščem. Verjetno edino mesto na Bahamih z (edinim) semaforjem. Na vseh kartah naselja je označen kot znamenitost. Morda je res nekaj posebnega. Ne pomnim namreč, da bi v Nassau videl semafor. In imajo pločnike ob cestah. Čemu služijo, ne vem. Morda so jih postavili meni v čast. Ekskluzivno sem jih uporabljal. Samo jaz sem hodil peš.

Sicer pa ni kaj veliko za videti. Bolje rečeno, nič ni za videti. Ob obali je kar nekaj barčkov in gostilnic, takih in drugačnih, v notranjosti (notranjost je vse na drugi strani priobalne ceste) so v glavnem trgovine. Ponudba je solidna, cene ekstravagantne. Za nekaj pastul za blaženje vnetja grla in dve protezi za stare oči sem pustil pri blagajni četrstotaka.

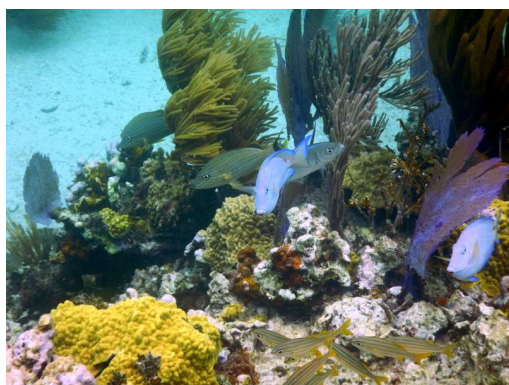
Pozanimam se tudi za točenje goriva. Predvsem me zanimajo globine na črpalkah, ki jih premorejo vse marine. Cene so več ali manj povsod enake in z dobrim evrom na liter (4,35 dolarja na galono - e sad znaj, koliko je to?) niti ne pretirane. Globina je sedem čevljev ob oseki, mi zagotovijo. Ok, to je torej v redu. Ampak. Ne da mi miru in vrtam dalje. Ste prepričani? Jes-sr-seven-fit-et-lou-tajd. Vot-ebout-kontrol-dept? Sem siten, vem. No, izkaže se, da je bilo potrebno. Ou-ju-ned-tu-kros-send-bar-et-haj-tajd. Aha? Koliko pa je tam globine? Ne vedo, je pa en prijatelj nasedel ob oseki. In koliko je imel ta prijatelj greza? Fajf-fit. Torej je kontrolna globina manj kot 1,5 m? Jes-sr. In kaj mi potem koristi podatek, da je globina ob fuel docku preko dveh metrov "at low tide"? Barabe, goljufive!

bahamsko nacionalno drevo

ker Tone na obali ni nič fotkal, bodo pa moje ribe :)

18. maj 2017, četrtek

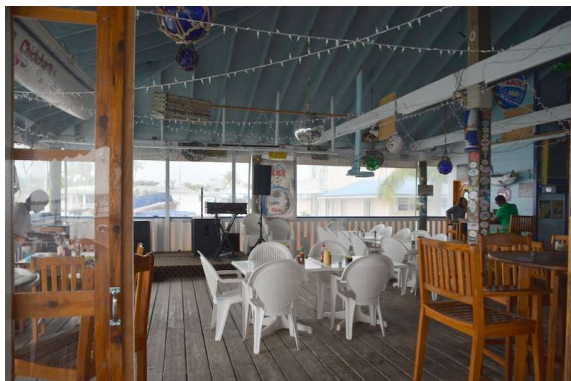
Marsh Harbour, Great Abaco Island

Vesna počasi okreva. Vse bolj kaže, da je imela le močno virozo. Le kje jo je staknila? No, danes še vedno ni najbolj pri močeh, se pa pozna razlika med dopoldnevom in popoldnevom. Sredi dneva se odpraviva na obalo in za čuda prispeva suha. Ampak. Veselila sva se prezgodaj. Med sprehodom se ulije. Ni sicer tista tipična tropska nevihta, prši pa tako na gosto, da je človek v minuti moker do kože. Najprej vedriva pod streho bencinske črpalke, potem se nekako diverzantsko priplaziva pod nadstreški do nekega diskonta. In dež se potem izkaže kot sreča v nesreči. Cene so tukaj smešno nizke v primerjavi z ostalimi bahamskimi trgovinami. Nakupiva si hrane, da komaj nosim in pustiva trgovcu toliko, kot pred nekaj dnevi samo za kruh in jajca. Ja, cene za svežo zelenjavo in sadje v tej trgovini so bile čisto slovenske.

Tudi klirava se iz države. Spet naju zacolajo za en papirček, ki ga verjetno sploh ne bova potrebovala. In mnogi se na Bahamih sploh ne klirajo, ker baje ni nobene kontrole. Ampak. Lepo sva z Nemcem klepetala na dingi pontonu: sto držav sva dala skozi, vedno bila by the book in nikoli naju niso kontrolirali - in potem naj bi v stoprvi državi naredila malo po svoje in bi naju ravno tam preverjali. Kako neumno bi se počutil...

Ker je danes zadnji dan na Bahamih tvegava in zavijeva na snack v marinsko oštarijo. Bolje, da ne bi. Conche naročiva, kaj bi drugega. No, to tukaj izgleda kot kepa ocvrtega testa z nekaj malega zmletih polžev in veliko olja. Kot dodatek je - kaj drugega kot majoneza. In po želji tudi tabasco. That's all folks! Ameriška hrana...

Večer preživiva v delu. Danes imava še dober internet. Hja, predplačniški neomejeni LTE internet za 35 dolarjev na mesec je premija, ki je še nisva imela nikjer do sedaj. In za povrhu deluje odlično (razen, če strela udari v stolp, hic!). Najboljša komunikacijska izkušnja do sedaj. Na Bermudi pričakujem ravno obratno. Najdražji net letos. No, tudi druge stvari bodo verjetno najdražje. Napovedujejo mi marine po 18 dolarjev na čevljev na dan (za Malo je to slabih 20.000 dolarjev na mesec). Ampak, taka cena naju sploh ne moti. Tja pač ne bova šla. Ker ne moreva. Je že vse rezervirano za AC35...

ena izmed marinskih oštarij, ta je bila malo manj fensi :)

na sidrišču je kar gužva

tukaj ima poslovalnico tudi Moorings in Sansail

naj bi bili ocvrti conchi, so bili pa nazadnje ocvrtki z dodatkom conchom...si jih kar moral iskati :)

Atlantik 2017

Atlantik

19. maj 2017, petek

Marsh Harbour, Bahamas –

St. Georges Town, Bermuda (1. dan)

Vse mi gre narobe. Rad bi čim prej izplul, pa mi zjutraj maili kar uletavajo. Potem se odpravim na obalo odpeljati smeti, pa ne vžge motor na dingiju. Začnem ga šraufat, pa je vse v redu. Na koncu ugotovim, da je bil le zalit. Joooj! Saj nisva izgubila veliko časa, me pa take stvari živcirajo.

Sledi plovba okoli rta na črpalko, kjer sem bil peš pred dvema dnevoma. Devet milj. No, tokrat me le sreča teta Fortuna. Prehiteva me tanker, ki pluje naravnost na plitvino. Ok, če gre on, grem tudi jaz za njim. Bližnjica. Dve milji prihranim. Nikjer ni bilo pod 3 m. Ob oseki. Nikjer, razen na moji karti, tam je bilo manj kot meter.

Fuel dock je poln, spet morava čakati. Spet sem živčen. Pa ni več, kot deset minut. Natočiva gorivo in vodo in izplujeva. Končno sva na poti. In ob dvanajstih sva tudi skozi cut, preliv, in v globokem morju dvigneva jadra. Naslednjih nekaj dni mi ne bo treba gledati globinomera. Ju-hu-hu!

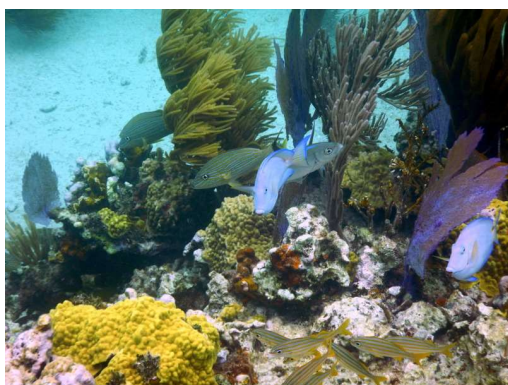
Veter je dober, 4 Bf, bok. Hitra sva s pošteno skrajšanimi jadri. Le smer ni prava. Če bi veter obrnil za 30 stopinj, bi bilo kičasto. Kakorkoli, rad bi bil na cilju v sredo, ko imajo parado, dan pred praznikom. In dan pred fronto. Bojim se pa, da je to mission impossible.

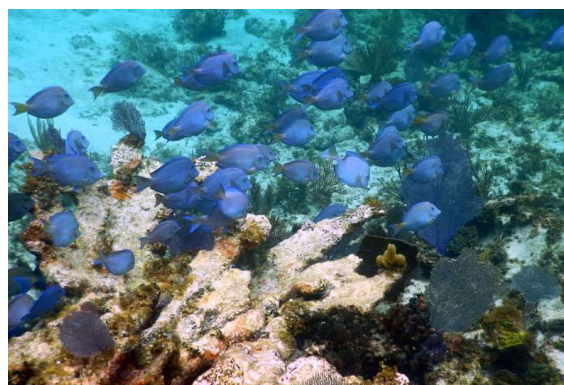
pa še nekaj fotografij iz Bahamov

na tej strani luže je bilo snorkljanje zadnje na Bahamih ...

zelo bom pogrešala vse te barve koral, rib

in pogrešala bom zalive kjer je podvodni svet samo za mene

20. maj 2017, sobota

Marsh Harbour, Bahamas –

St. Georges Town, Bermuda (2. dan)

In tako je Mala zaplula v Bermudski trikotnik. Prva resna znanstvena ekspedicija v teh vodah v pisani zgodovini človeštva. Namen je ugotoviti ali je to resničnost ali mit. Vse do sedaj so znanstveniki dokazovali, da Bermudski trikotnik ne obstaja, naša ekspedicija pa želi dokazati ravno obratno. Mislil sem, da bodo znanstveni poskusi trajali dlje časa in da do Bermude niti ne bova uspela zbrati dovolj dejstev za resno statistično analizo, pa sem že prvi dan plovbe zbral povsem dovolj dokazov za pozitivno potrditev: Bermudski trikotnik obstaja in v njem se dogajajo čudne zadeve. Preverjeno.

Več dokazov narod hrani, tu so le najpomembnejši.

(1) Prvi dokaz je bil pridobljen že v Marsh Harbourju. Outboard je odpovedal poslušnost, pa je potem začel sam od sebe delati. Kar naenkrat. Brez vidnega racionalnega vzroka. Znanstveno se to lahko obrazloži le z vplivom Bermudskega trikotnika.

(2) Sledil je dokaz z inverterjem. Že nekaj dni ga opazujem in ne morem pogruntati, zakaj "čas radi, čas ne radi". Brez logičnega vzroka. Ok, saj imam še dva in se zato ne sekiram, ampak ta inverter je res luštna igračka in ne bi ga rad menjal. Zvečer, ko sva močneje zabredla v mistične vode Bermudskega trikotnika, je spet odrekel poslušnost. In potem spet delal. In ponovno odpovedal poslušnost. Ok, bom zagnal generator, morda ga obudim, si mislim. Ampak. Narobe mislim. Ni to tako enostavno v Bermudskem trikotniku.

(3) Motorja in s tem generatorja ne morem zagnati. Še, ko sva izplula iz fuel docka, je kresnil iz prve - tako kot vedno. Sedaj pa nič. Startni akumulator je zanič. Tudi to rešim, hišne baterije so močne in zdrave, bomo pa z njimi zaganjali motor dokler ne kupim novega. Ampak. Kar tako je crknil, brez razloga in predvsem brez opozorila. Edini možni razlog je torej Bermudski trikotnik.

(4) Vetni avtopilot si kar sam od sebe namisli, da veter piha ravno iz nasprotne smeri, kot to počne v resnici. Posledično obrne barko z vetrom in po nekaj sekundah jo vrne v pravo smer. Naključno in brez logične razlage. No, bomo jadrali pa po kompasu, dokler nam ta vražji trikotnik ne prevzame še kompasa. Potem pa po zvezdah, če jih ne bo zakril z oblaki.

Kaj takega se lahko dogaja samo v Bermudskem trikotniku.

(5) AIS se izklopi in se noče več vklopiti. Ne pomaga niti reset. Ok, bomo pa pluli, kot pred desetimi leti, ko se je bilo potrebno zanesti le na radar, ni panike. No, po uri-ali-toliko, ko spet preverjam, deluje kot, da nikoli ni bilo nič narobe. Brez vzroka in brez logične razlage. Jasno, spet je edina možna znanstvena razlaga Bermudski trikotnik.

(6) Bermudske zastavice, za katero sem bil prepričan, da jo imamo, nimamo. Kar naenkrat je izginila. Kako je to možno? Edina znanstvena razlaga, ki to pojasni je, da se nahajamo v Bermudskem trikotniku, kjer je splošno znano, da stvari izginjajo brez sledu.

(7) Tudi v samo objavo dnevnika se je vmešal Bermudski trikotnik. Ni kaj, poln je presenečenj. Vse je pripravljeno, vklopim satelitsko opremo in - ne zgodi se nič. Ufff... Tole je naš edini link v beli svet na tem področju. Ok, nekaj ladij sem videl na (sedaj delujočem) AIS in bi jih lahko poklical preko VHF za pomoč, če bi bila sila (in če se ne bi Bermudski trikotnik odločil, da nama izklopi tudi obe VHF postaji). A vseeno, vrag je odnio šalu. Dovolj je znanstvenega raziskovanja, sedaj je trenutek za boj. Za boj titanov. In tako se Tonček začne boriti z nadnaravnimi silami. Lažje je bilo, kot sem se bal. Mrzel lot je bilo vse njihovo orožje, ki se ga da premagati s spajkalnikom (če inverter dela, seveda). Ampak. Kdo že po definiciji sploh lahko premaga nadnaravne sile?

Takole, dovolj bo. Naštel sem samo najpomembnejše dokaze, manjših ne bom niti omenjal. Recimo, kar naenkrat ne najdem bralnih očal in podobnih zadev. Ker so se (skoraj) vse težave, ki so bile na prvi pogled dokaj resne, potem same od sebe (ali pa z nekaj malega moje asistence) rešile, spadajo ti dogodki definitivno v kategorijo "miti in legende", ki se prenašajo z ustnim sporočilom ob tabornem ognju. In se lahko dogajajo le v Bermudskem trikotniku. Nič se ne da pojasniti z racionalnimi razlagami, vse je zavito v tančico skrivnosti. In to je tisto, kar sem želel znanstveno obdelati. Mislim, da je poskus uspešno končan. Rezultat? Jasen, kot beli dan - obstoj Bermudskega trikotnika je znanstveno dokazan. QED.

Sicer se pa ne dogaja veliko. Orcava v 3-4 Bf, ponoči 2 Bf in s pomočjo toka precej nagnjena delava predvidenih 150 milj na dan. V naslednjih dneh pričakujem manj vetra v Sargaškem morju in potem zadnji dan ali dva lep bočni in polkrmni veter, ki naju naj bi pripeljal na Bermudo. Taka je napoved. Ampak. Ali bo tudi res tako na Sargaškem morju v Bermudskem trikotniku?

če smo že na morju, pa naj bodo ribe in korale...

iguana iz Allens cay.... imajo tudi pet prstov :)

sedaj je ravno napočila sezona prepovedanega lovljenja rakov

21. maj 2017, nedelja

Marsh Harbour, Bahamas –

St. Georges Town, Bermuda (3. dan)

Včeraj popoldan sva zapustila pasate in prižgala motor. Sedaj sva v področju anticiklona in odvisna od front, ki potujejo od časa do časa. Naslednja naj bi naju dosegla v torek. Bojim se, da bo to prepozno, da pristaneva v sredo. Če nama je prvi dan tok pomagal, nama je včeraj in danes odmagal in sva precej za planirano točko. Ker ni vetra, sva pač omejena na počasno motorno plovbo.

Kako je s tokovi pred nami, ne vem. Razlog je seveda, ker nad Sargaškim morjem bedi Bermurski trikotnik. Vse do sedaj sem vedno, ampak res vedno in v trenutku, lahko dobil informacijo o trenutnih tokovih v grip datoteki po emailu. Včeraj sem zahtevek poslal dvakrat in nič. Kot da pošiljam v prazno. Kaj le bi lahko imelo vpliv na tako nadnaravno obnašanje interneta? Edina možna in logična razlaga, ki se ponuja, je Bermudski trikotnik. Jasno kot beli dan.

In ta je v svojem polnem sijaju zažarel tudi ponoči. Malo dlje sem gledal filme in ob dveh zjutraj končno zaspal. Ampak. Ne za dolgo. Ob treh ponoči me zbudi alarm, da ne dela GPS. Preverim, ampak dela. Bermudski trikotnik se spet nekaj meša v Malino navioniko. In grem spat. In je ob štirih spet alarm. Kaj je sedaj? Nevihta. Noč je jasna, le točno pred nami je oblak in iz njega prši. In Bermudski trikotnik meni, da jaz tega ne smem zamuditi in zato ne smem spati. Ugasnem alarm in nadaljujem s spanjem. Vsak pošten človek ima menda pravico do počitka ob štirih zjutraj. Mine ura in spet tuli. Spet mi je Bermudski trikotnik ukinil pozicijo. Saj, to pa že presega vsako mero dobrega okusa!

In da je ta mera polna, čez dve uri spet tuli in spet me zbudi. Dan je že. Tokrat je vir tuljenja ladja, ki pluje nasproti. Točno vzporedno smo in točno eno miljo narazen sta najina kurza. In točno na eno miljo je nastavljeno moje varno območje. Izračunano pa niha med 0,985 in 1.013 milje. Alarm sicer potrdim, ampak se vsakič, ko pade mesto predvidenega srečanja pod miljo, se ponovno vklopi. Pol ure bi trajalo tuljenje, če ga ne bi brutalno izklopil. In potem čakal, da je ladja mimo, da bi ga lahko spet vklopil zaradi morebitnih drugih podobnih srečanj. Vprašam se, kakšna je verjetnost, da dve plovili plujeta točno nasprotno vzporedno na razdalji točno ene milje na sicer praznem morju? Manjša, bi lahko ocenil, kot glavni loterijski zadetek! Razen, seveda, če se v vse skupaj ne vmeša Bermudski trikotnik...

stare ladijske vrvi so tudi primerne za t.i. ograjo

školjke polžev najdeš vsepovsod...a vse imajo luknje, ker domačini drugače ne znajo polža ven vzeti

pod mostom v Nassau igrajo domačini v oštariji domine

ampak takega tipa moraš pa res iskati...faca...

22. maj 2017, ponedeljek

Marsh Harbour, Bahamas –

St. Georges Town, Bermuda (4. dan)

Za čuda se je moj najboljši prijatelj v teh zadnjih dneh, Bermudski trikotnik, malček umiril. Ni pa še čisto miren. Iz meni še neznanega razloga mi je sinoči pustil prejeti karto tokov. Zanimivo. Ampak. Da vse le ne bi bilo preveč lepo, je ta karta stara 5 dni. Vsakih 5 dni se dela izračun oceanskih tokov, le zakaj je danes zadnji dan pred novim izračunom? Ma, saj vem, zakaj...

Ker cel dan motorirava sredi anticiklona, se Vesna spravi skuhati nekaj jedi na zalogo, da ji ne bo potrebno tega početi v naslednjih dneh, ko bomo poskakovali po valovih. Ampak. Sredi peke lasagne zmanjka plina. Naj tudi to pripišem Bermudskemu trikotniku? Mislim, da. Druge razlage enostavno ne vidim. Da izginevajo ladje in letala, je splošno znano. Sedaj vem, da izgineva tudi plin iz plinske jeklenke.

Edino tega še ne vem, ali izginevajo tudi ribe iz vabe, ko so enkrat že ujete. Da bi to preveril, bi moral loviti. In vsi vemo, kako je s to raboto na Mali. Lovopust, by default. Osim, ako se drugačije ne naredi. Šele danes popoldan sem tako spet namočil vabo. Ujelo se ni nič Zakaj le? Zato, ker ni rib ali zato, ker jih je od veselja biti ujet, odvrnil Bermudski trikotnik? Glede na vse, kar se dogaja te dni, sem več kot prepričan, da je imel prste vmes prav Bermudski trikotnik...

nekatero rastline so zadovoljne tudi s prgiščem zemlje

Nassau

pokopališče na otoku Eleuthera

zanimivo, da so krave na tem otoku, saj je tukaj zemlja vrednota

23. maj 2017, torek

Marsh Harbour, Bahamas –

St. Georges Town, Bermuda (5. dan)

Da Bermudski trikotnik obvladuje Sargaško morje, je splošno znano. Da pa ima moč tudi nad Ljubljano, pa do sedaj ni bilo znano. No, neposredne moči nima, ima pa posredno. Moji podatki, ki so povezani z mano in se nahajajo v Ljubljani, so danes odpovedali poslušnost. Nekaj jih je nepojasnjeno izginilo. Vedno do sedaj je to delovalo brez pripomb. Sedaj, ko midva plujeva po Sargaškem morju, pa ne. Druge razlage, kot vpliv Bermudskega trikotnika, tukaj res ne more biti.

Seveda vpliva Bermudski trikotnik tudi na najino življenje na barki. Dogajajo se stvari, ki se jih z drugačno razlago, kot z vplivom Bermudskega trikotnika sploh ne da pojasniti. Danes je, na primer, šment obrnil Malo nazaj. Očitno se je tako zmenil z avtopilotom. Hja, sem ga itak že sumil, da se ne bo omejil samo na vetrni avtopilot, sedaj je svojo moč pokazal pri sledilnemu avtopilotu. Enostavno smo se, meni nič, tebi nič, obrnili in začeli pluti proti Združenim državam. No, nad mano še nima vpliva in ročno se je Malo dalo spet usmeriti tja, kamor smo namenjeni.

Ima pa prej opisani dogodek še eno dimenzijo. Ko sem pogledal, kam se je Mala namenila, sem ugotovil, da so v Bermudskem trikotniku izginile skoraj vse karte Severne Amerike, ki bi jih od Navionicsa logično pričakoval na čipu, kjer piše "Americas". Tale Bermudski trikotnik očitno nič ne prepušča naključju in če se odloči, da bo ladja izginila, potem se mora to zgoditi na nečartiranem področju, da je vse skupaj bolj zagonetno.

Glede na to, da ni dovolj vetra in da motorirava že tretji dan, se čisto lahko zgodi še eno izginotje v Bermudskem trikotniku. Izginotje nafte iz Malinega tanka...

jutri kot kaže pristaneva na Bermudi

kar dobro se držijo ta naša jadra po šestih letih plovbe

Atlantik 2017

Bermuda

24. maj 2017, sreda

St. Georges Town

Veter se ponoči končno dvigne in z vetrom se v pravo smer postavi še tok. Mission impossible je kar naenkrat postala mission possible. Še več. Ne, da bova pristala še pred temo, kar nekaj ur prej bova na cilju. Hitrost pri 4 Bf polkrme ne pade pod sedem in pol vozlov (v prevodu: 180 milj na dan!). Ej, ko bi bilo tako zadnjih nekaj dni! Očitno sva izplavala iz področja vpliva Bermudskega trikotnika.

Tako sva mislila. Vendar. Malo morgen!

Cel dan poslušam po radiu, kako barke najavljajo prihod. Nisem štel, ampak bilo jih je sigurno petnajst v šestih urah, ko sem bil na kanalu Bermuda Radio. Customs dock sprejme pa eno barko naenkrat. Jasno, raftani smo bili. Tri posadke hkrati smo se klirali v prostoru velikem nekaj kvadratnih metrov. Že na pomolu so mi uradniki pojasnili, da potrebujem potne liste, dokument o lastništvu barke, clearance iz prejšnje luke in kreditno kartico. Mislim, da je to prvo kliranje do sedaj, da je kreditna kartica potreben dokument. Običajno je tako pri najemu rentiča. So pa fantje in dekle cariniki prijazni, na hitro nama razkažejo okolico, zaupajo geslo za zastonj internet pri sosedih in razložijo kje se dobi pivo. Ampak. Mislim, da bova spila bolj malo piv. V happy hour je eno pive po pet dolarčkov. Sosed, na katerega smo raftani nama zaupa, da je nekaj mooringov še na voljo v Hamiltonu. Po štiristo dolarčkov na noč. America's cup. Kasneje, ko se oddingirava na WiFi, si na hitro ogledava okolico. Zelo lepo in prijetno mesto je tale St. Georges Town, neprimerljivo lepše je od česarkoli na Bahamih. No, to je šele prvi vtis. Jutri gre zares.

Jutri ni praznik, danes je bil. Danes je bila parada, na katero sva hitela in jo zamudila. Bermudski trikotnik je torej zmožen spreminjanja koledarja. Svaka mu čast! Tudi v samem vogalu trikotnika ni izgubil svoje moči. Dodatno je pokazal kaj zna, ko se je čisto resno lotil, da bi potopil Malo. Najprej je hotel, da bi nama sidro v mehkeem blatu ne bi prijelo in pojutrišnjem se je namenil pripeljati nad nas vetrove s sunki v področju near gale. Pa sva toliko časa skenirala dno, da sva našla mivko in se dobro sidrala. Ampak. Zdrs sidra ni edini možen način, da se potopi barko. Še drugi so. In bermudski trikotnik si je zamislil nekaj drugega. Kar naenkrat zapoje alarm in bilge pumpa začne izpod podnic črpati vodo. Očitno na njeno delovanje božanski trikotnik le nima vpliva. Snela se je cev za sladko vodo. No, ni se snela, bila je sneta. Snel jo je Bermudski trikotnik. Malo me pomirja dejstvo, da tale trikotnik ne pozna najbolje Arhimedovega zakona. Ali pa se samo dela tako, da me uspava in ujame nepripravljenega, ko bo šlo zares...

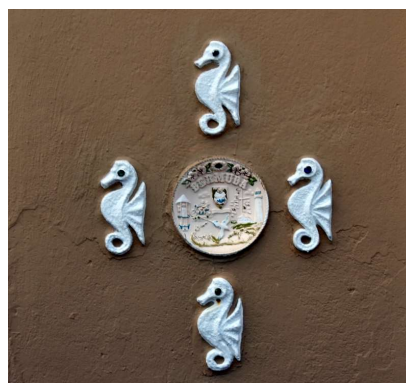
prva stvar, ko prideš v državo so uradniki

St. Georges je Unescovo mesto

mesto je zelo vzdrževano in very english :)

veliko fasad ima razne šukature

pogled na Customs

pogled na mesto St. Georges

toliko bark na kupu na enem sidrišču že dolgo ne od Martinika; večina bark je ameriških

med množico bark našla celo Malo, fotografirano iz vrha hriba

ena izmed uličic; promet je dokaj redek, saj ima lahko le en avto ena družina! pametna odločitev! če pomislim kakšna gužva je bila v Nassau

zanimive stavbe in raznih barv fasade

že, ko sva plula, sem opazila, da imajo vse hiše bele strehe...no, sedaj vidim, da imajo vse betonske! pametno! zato tudi nimajo nikoli nobenih posledic po hurikanih

25. maj 2017, četrtek

St. Georges Town

St. Georges Town je ena redkih Unescovih svetovnih dediščin, ki naju v zadnjem času ni razočarala. Nasprotno! Tako prijetnega kraja za sprehod že dolgo nisva doživela. Morda je bilo na zadnje nekaj podobnega na Sveti Heleni. Pristaniški del mesta je lepo obnovljen in urejen v duhu angleške tradicije izpred nekaj stoletij. Kakšna razlika v primerjavi z novokomponovanimi mesti, ki sva jih srečavala zadnje leto! Vse je sicer namenjeno industrijskemu turizmu, a je narejeno z dobro mero okusa. Pohvalno. Tudi nekaj šova priredijo turistični delavci. Duel med mestno opravljajčko in mestnim pijančkom na mestnem trgu pred mestnim kanalom. Prostovoljci turisti gospo za kazen (na podlagi ukaza veljaka) večkrat na sedežu spustijo v morje. V zahvalo, da so prostovoljno pomagali pri izvedbi predstave, jih na koncu vse po vrsti strastno objame. In tako ni bila samo ona mokra...

Po najinem obveznem kliranju s telekomunikacijsko družbo se usedeva na pivo, ki izven happy hourja stane spoštljivih 8 dolarjev. Zastavica, ki je niso imeli ali sva jo pozabila kupiti (ne spomnim se več) v Južni Afriki, naju je sedaj stala petkrat več. Saj bi lahko kupila tudi ono na palčki, s katero mahajo pionirčki, pa nekako ne zgleda. Lahko pa bi sodelovala v nagradni igri in imela zastavico zastonj. Takole piše ob blagajni: "Win free police car ride with only shoplifting from this store!" Ma, kradla pa že ne bova, četudi bi s tem osvojila nagrado.

Tudi moje poizvedovanje o serviserju za inverter ne obrodi sadov. Nihče se ne spozna na to, tudi na zalogi nihče nima nič. Sploh pa ne za 230V. Ko greva v Hamilton, pogledam še tam, nimam pa veliko upanja. Če ga naročim, je to duty free, vsaj tako mi zagotovi teta carinica, ko jo pobaram. Mož na FedExu pa pove, da pošiljka iz Evrope potuje običajno en teden. Huh! Bi čakala en teden ali raje aktivirala plan B? Kakorkoli, v Hamiltonu še pogledam, sicer grem na servis v Horti. Našel sem pa akumulator, ki sploh ni tako drag - le dvakrat je dražji, kot v Ljubljani. Hic!

Popoldan je na sporedu sprehod po manj turističnem delu otoka. Spet lepo. Prva stvar, ki pade v oči so strehe. Vse so betonske, nikjer ni strešnikov. Vsa okna so s polknicami in okoli ostalih ranljivih delov so postavljene prepreke pred vetrom. Ni čudno da otočje velikokrat povozi hurikan, pa nikoli ni večje škode.

Tudi Tobacco Bay in Fort St. Catherine sta pustila lep vtis. Nasploh je narava kljub precejšnji poseljenosti lepa. In mestece diha v nekem mirnem tempu. Razumljivo, ne duši se v prometu, kot mesta v večini ostalih razvitih ekonomij. Če Kitajci

omejujejo otroke, tile tukaj omejujejo avtomobile. En avto na družino in absolutno nič rentičev na otoku. Pika. Ej, to bi morali uvesti še kje!

Pozanimava se tudi okoli AC35. V turist information centru. No, tole je bila pa prva negativna izkušnja. Dokler nisem malček povzdignil glasu. Punca mi je na moje vprašanje o voznem redu ferryjev na prizorišče mirno odgovorila, naj si pogledam na netu, tam vse piše. Halo?! Kaj nisem v turističnem uradu in ne sprašujem točno tisto, kar naj bi tam izvedel? Tudi šef tako misli in situacija se v trenutku uredi. V roke mi porine time table, kjer vse lepo piše. Ampak...

danés je bil pred mestno hišo sprejem motoristov

nekateri motorji so bili odštekani

govor je imel tudi možakar v starodavnih oblačilih

vsi motoristi v pravih oblačilih

opravljivka se je z vsemi štirimi branila, da ni kriva; mestni pijanec pa je priznal krivdo

zanimiva predstava

takole so jo namakali v morje, večkrat

še dobro, da je bilo malo sonca, saj je bila premočena do zadnjega laska

....cerkev, ki ni bila nikoli dokončana....

pogled na Tobacco bay ... odlično za kopanje in sončenje

morje je dokaj mirno na tem koncu, saj je za reefom

še en zaliv z lepo peščeno plažo in mirnim morjem

26. maj 2017, petek

St. Georges Town

Imperij vrača udarec!

V protinapadu presenečenja sem popolnoma uničil tudi zadnje ostanke Bermudskega trikotnika. Mislim, da ni preživel niti gram zla in da se bodoči rodovi nimajo na tem področju ničesar več bati. Ah, kako bo odslej jadrnanje v Bermudskem trikotniku dolgočasno. Nobenih presenečenj, nobenih nenadnih napadov, nobenih nepojasnjenih izginotij več, nobene mistike, nič več ugibanj. Vse je pojasnjeno, celo za Atlantido od Nassaua dalje vem, kje se nahaja.

Ampak, lepo po vrsti.

Na vse zgodaj, ko Bermudski trikotnik še spi (okoli desetih dopoldan po lokalnem času), skočim v dingija in odglisiram na fuel station, kjer me pričaka uslužbenec črpalke kar na pomolu in mi vrže štrik, da privežem dingija. Mudi se, hitrost je sedaj zelo pomembna. Povem mu, po kaj sem prišel in v trgovini me čez deset sekund pri blagajni že čaka nov

akumulator (logistika, logistika, moj dragi Bermudski trikotnik). Samo še kartico potegnem, skočim v čolniček, odglisiram na Malo in še preden si Bermudski trikotnik pomane oči, je nov akumulator priklopljen in delujoč. Zapik! Mislim, da je bil to odločilen in uničujoč udarec vsemu zlu na planetu. Rezultati so že vidni.

Pa se ne zadovoljim samo s tem. Zamenjam olje in filtre v motorju in sail drivu. Bermudski trikotnik sploh ne dojema, kaj se dogaja na Malo. Pravzaprav ne vem, če sploh še obstaja. Mogoče je bilo že to zadosti, da se je razpočil, kot milni mehurček. Vendar, meni še ni dovolj. Napadam, da uničim še tisto malo, kar ga je ostalo. V roke vzamem inverter. Ne dela. Snamem ga in položim, da ga pregledam. Dela. Poskusim to, poskusi ono, ampak ni šans, da ne bi delal. Razumljivo, vse mi je razumljivo. Bermudski trikotnik je poražen in na Malo spet vse dela, kot je treba.

Mislim, da je to pravi trenutek za počitek. In slavje. Roštiljada in glažek vinca južnoafriškega. In potem v kino, sedaj ko nam dela inverter.

Jutri sva si mislila ogledati na America's Cup, pa je že vse razprodano. Tribuna je polna tudi v nedeljo. Uf, na to pa nisva računala. Ok, greva pa v America's Cup Village pogledat v nedeljo, kako vse skupaj izgleda. Dve karti sva še dobila. Če nama bo všeč, kupiva karte za na tribuno za kak dan kasneje (če jih dobiva, hic!). Ali pa se na prizorišče pripeljeva kar z Malo. Bomo videli. Itak se nama ni treba zaradi ničesar več sekirati. Sedaj, ko je Bermudski trikotnik dokončno poražen...

anglikanska cerkev St. Peter iz leta 1612

Churchillova trgovina :)

uličica pri pristanišču

za spremembo je ura kazala pravi čas

majhna državica, ki ima za turiste tudi kočijo

replika ladje Deliverance iz 17.stoletja je na Ordnance island...

živahni ptiček

Fort St.Catherine dokončno narejen in prišel v uporabo v začetku 1900-žal je bil zaprt,tako, da nisva dobila pravega občutka kako velik je

namesto pedalinov

spomenik postavljen spomenik ob 400.obletnici Bermude

zanimivo, da imajo živino na tem otoku ...

park Somers Garden ima ime po admiralu George Somers

27. maj 2017, sobota

St. Georges Town - Hamilton - St. Georges Town

Odpraviva se na izlet v Hamilton, glavno mesto države. Že vožnja sama pokaže, da je otok bogat ter v celoti precej enakomerno naseljen. In urejen! Všeč nama je promet, kjer ni videti prav nobene gužve, nobene naglice, nobenega prerivanja. Angleška urejenost. Celo avtobusi so taki, kot jih poznamo iz Evrope. In vozijo po voznem redu! Sicer po levi, a naj jim bo. Saj midva rada zavijeva v eksotiko, ampak od časa do časa pa prav paše malo domačnosti.

Tudi Hamilton, ki cel ni dosti večji od tri krat tri ulice, je lep in urejen. Ni samo St. Goerge's Town tak. Ni samo tam urejeno, kjer pričakujejo turiste. Cel otok je tak. Lepo. Sprehodiva se po mestu, povzpneva na zvonik katedrale, malo ogledava prominentne zgradbe (mestna hiša ima na primer namesto ure rožo vetrov in kazalec kaže smer vetra - izvirno!).

Še malo naokoli in že sva na rivi, kjer je skoraj vsaka trgovina "Official America's Cup Merchandise Store". Kako drugače, kot v Riu lani, ko skoraj niso vedeli, da bo tam čez nekaj tednov olimpijada. Že po tem se vidi, da je AC tekmovanje, kjer imajo roko čez Američani. Še več, kar dober del potencialnih gledalcev se naokoli sprehaja v souvenir majicah in vidi se, da jih je velika večina Amerjcev. Največ je napisov Oracle BMW.

Ko babi kupi, kar kupiti mora (tokrat ni HRC, ampak AC), pride na vrsto tudi dedi. Zavijeva v Irish pub na Guinnessa. Uf, kdaj nazadnje sem že to pil? Davno, davno... Sploh pa še nikoli za 10 evrov (sedaj, ko je evro malo zrasel v primerjavi z dolarjem, še nekaj dni nazaj bi bilo dražje). Malo sem upal, da bo v pubu na televiziji prenos tekme, ki se odvija nekaj kilometrov stran in ki se jo s terase kafiča skoraj vidi. In res je bil prenos na pubovskem big screenu. Prenos ene nepomembne fuzbalske tekme iz druge angleške lige. Hic!

Zvečer mi postane jasno, da se smrtniki ne morejo zoperstaviti nesmrtnim. Ne glede na to, kako je bil včeraj potolčen, se je danes spet dvignil iz pepela. BT pokaže, kaj zna in moj inverter spet ne dela...

mestna hiša v Hamiltonu

ne kaže ure ampak smer vetra :)

v mestni hiši razstava slik, kipov

danes bodo imele predstavo tudi mali baletniki

začelo se je odštevanje do prve tekme....prva fotka in naslednja, ko se je že pričelo tekmovanje

anglikanska katedrala v Hamiltonu

notranjost katedrale nič posebnega

po okroglih stopnicah sva se povzpela na vrh zvonika

pogled s katedrale na Hamilton

parlament na parlamentski ulici :)

pa še ena od gov.objektov

americas cup ima svoj cocktail in sicer: ginger beer, bermudski rum, rezina limone, pomaranče in led osvežilna pijača, žal cenovno ...uffff peče...

28. maj 2017, nedelja

St. Georges Town - Dockyard - St. Georges Town

Danes je dan D. S prvim ferryjem greva na prizorišče AC35. Vendar ni tako preprosto. Redna linija ob nedeljah ne vozi. Ferry za Dockyard izpluje danes izpred mestne hiše in ne iz ferry docka. Hmmm... Pred mestno hišo je skupina ljudi in punca, ki skenira karte, ki so bile kupljene posebej za America's Cup. Ampak, midva imava pa drugačno karto, tako za redno linijo. No problem, just jump on. Tiste najine karte, jasno, nisva imela komu več pokazat in sva prihranila desetaka za prevoz. Dobro. Glede na vse ostale cene, zaradi tega sploh nimava slabe vesti. No, nazaj grede je bila situacija drugačna. Tiste najine karte za redno linijo nekako niso priznali in sva morala odpešati krepko rundo do rednega ferryja za Hamilton ter tam odšpincirat iz ferry terminala na bus terminal in počakati na avtobus. Namesto, da bi bila doma ob pol sedmih popoldan, sva bila ob osmih zvečer. Pa še plačala sva za to. Hic!

America's Cup Village je še najbolj podobna sejmišču. Reklame, reklame, reklame. In nekaj stojnic z anglosaksonsko hrano. Vse, kar sva uspela spraviti v želodec, je bil pomfri, ostalo je izgledalo neužitno, čeprav so bile cene v primerjavi z alkoholom smešno nizke. Zato sva tudi uspela piti le ingverjevo pivo. Dati za pravo pivo 12 dolarjev za malo dozo v plastičnem lončku, se mi je vsemu navkljub le zdelo malo preveč. In v enem vročem dnevu jih znam jaz popiti kar nekaj. Pa Vesna tudi. Ali pa za deci penine 25 dolarjev? Ne, hvala. Po cenah se vidi, da je dežela zelo bogata - s skoraj 90.000 dolarji GDP per capita je to četrta najbogatejša država na svetu. Temu primerno je tudi urejeno prizorišče. Vse špila.

Sredi vasice je umetna trava z veliko blazinami, kjer se lahko zlekneš in opazuješ dogajanje okoli sebe. Ta del naj bi predstavljal park. Ob parku je oder z dvema big screenoma, kjer se ves čas nekaj predvaja. Nekaj je šovov, predstavitev nastopajočih ekip, nekaj bendov, plesalcev, nekaj reklam, ... skratka živahno. Če ne drugega, so pa prenosili tekem. Danes je imel svoj nastop tudi Sir Russell Coutts. Pred obalo je še en big screen. Obiskovalci lahko gledamo nanj ali pa na morje - v živo. Skratka, odlično pripravljena prireditev. Brez pripomb (hrana ne nastopa v konkurenci)!

Pa še beseda o samih barčicah v gladiatorski areni. Na vstopnici je podnapis "They don't sail, they fly..." in res je tako! Ko sem jih zagledal v živo, kako se premikajo po morju, sem ... samo še zajel sapo! Neverjetno. Česa takega človek res ne more videti vsak dan. In danes je bilo malo vetra, v povprečju manj kot 10 vozlov. 3 Bf, torej. Ampak, mašine so letele (ja, letele!) tam okoli 30 vozlov, enkrat celo preko 40. To je hitro! Zelo hitro. Najvišje hitrosti pri 20 vozlih vetra so 60 vozlov! To je tako hitro, da jih snemalci na gliserjih težko dohajajo (ok, s helikopterjem jih dohajajo brez težav - ampak helikopter tudi leti, mar ne?). Glavne kamere so bile kar na bolidih samih - eden je snemal drugega. Če se trup spusti v vodo, je tekma izgubljena. Japonce je (pri desetih vozlih vetra) zaorcalo, hitrost je padla, vzgona ni bilo več in - začeli so jadrat. Ko so spet poleteli, so bili pol kilometra za Američani. Pa je vse skupaj trajalo samo nekaj (za njih verjetno zelo dolgih) sekund. Neverjetno!

Nekje sem prebral, da ima angleška barčica 160 senzorjev in pred tekmo naložijo v ladijski računalnik 16 GB specifičnih podatkov za to tekmo. Vse ostalo je matematika. Bolj, ko so parametri točni, hitrejši je plov. Človek je več ali manj le še za balast, ki skače iz enega na drugi konec katamarana in vrti vitle za obračanje vertikalnega krila za pogon in podvodnih krilc za stabilizacijo in vzgon. Cyber sports. Kot zanimivost imajo Angleži v svojem paviljonu simulatorje, na katerih sva se z Vesno preskusila v jadrnanju (pardon, letenju) na njihovi barki. Vstaviš parametre, podatke o vremenu pa pobere šment iz okolice. In dirka se lahko začne. Jaz sem pametoval, Vesna je nastavila vse po "factory default" in - zmagala. Virtualni match race.

Na koncu, ko bolid preleti ciljno črto sem pričakoval, da bo zadaj odprl padalo, da se bo uspel ustaviti pred obalo (kot letalo ob pristanku na letalonosilki). No, na srečo je tukaj dovolj, da neha leteti in začne jadrati. Takoj se ustavi.

...in danes ogled americas cup v živo ...najprej ogled plesne predstave z lokalnimi kustumi

...ha... tudi najino malenkost je ujel big screen ... :)

japonska ekipa kjer je bilo bolj malo japonskih jadralcev
....zakaj rdeči čevlji ?

redarji, varnostniki...ni, da ni ... nekateri tudi v bermuda hlačah

nekaj fotografij s cilja... nimam 500mm objektiva, da bi bila bolj ostra in lepša fotka

...kdo bo prvi ??

...tukaj pri 10 vozlih vetra letijo 30 vozlov, mi pa s težkim srcem sploh dvignemo jadra pri takem vetru :)

...leti, leti ne avion ampak barka !

tako nabildanih moških pa v živo že dolgo nisem videla...mišice kot beton

na umetni travi klopi s senčniki, blazine, hrane in pijače ne manjka ...

lahko si si dal tudi pobarvati obraz....amiji so bili številčni

29. maj 2017, ponedeljek

St. Georges Town - Dockyard - St. Georges Town

Zjutraj se lotim ljubljanskega računalnika, pa hitro ugotovim, da potrebujem večji upload. Na obalo bo treba, na WiFi. In greva. Po malo try'n'fail priklopih na zastoj net, mi to nekako končno uspe in po dobre pol ure je mašina v Ljubljani težja za pol GB. Nazaj na barko moram, da naredim ostalo. Vesna se med tem odbusira preko Hamiltona do Dockyarda in si med potjo ogleda cel otok. Pravi, da je povsod podobno, in da je tu in tam, navkljub visokemu standardu in gosti poseljenosti, videti tudi nekaj njiv in živine. Pohvalno! Popoldan se ji z direktnim ferryjem iz St. Georges v Dockyard pridružim še sam.

Nekaj ur se potem sprehajava po Dockyardu in ugotavlja, da kaj dosti ni za videti. Tipičen terminal za križarke, ki premore celo potapljaški raj. Tako prospekt. Kako to zgleda v naravi, raje ne bi... Mini plažica in v vodi na vsakih nekaj metrov potapljač ali snorklač. Burleska! No, na Bermudi snorklali ne bomo, raje bomo počeli kaj drugega.

Recimo, popili pivo in pol za (rekordnih) 18 dolarjev. Je bil pa zato na televizorjih prenos America's Cup in ne fuzbal, kar odtehta kak dolarček več. Jaz sem tako ob pivcu užival v tekmah, Vesna pa ob free WiFiju na socialnih omrežjih. Današnji obisk tekem je bil precej manj zanimiv kot včerajšnji, zato pa precej cenejši.

V St. Georgu srečava Pangeo, skupaj smo bili na Barbadosu. In skupaj smo bili na Bahamih, le da tega nismo vedeli. Do danes. In morda jutri spijemo skupaj kakšno pivce. Na Bermudi. Vse na B.

Zvečer se spravim naštudirat naslednjo etapo. Tako knjige, kot tudi matematične simulacije, ki jih naredim nad predvidenim vremenom v prihodnje, pravijo, da jo morava ubrati na sever in šele čez nekaj dni zaviti na vzhod. Ampak. Moja zdrava kmečka pamet pa pravi: ne rini v hladne frontalne valove na severu, ostani bližje anticiklonu in imej mirnejše morje, čeprav boš zato dan ali dva dlje na poti. In če bo treba motorirati, motoriraj skozi bonace. Še posebej, ker računam, da jutri dobim nafto po 72 evro centov za liter.

Dockyard ima veliko starih stavb, večina jih je spremenjenih v trgovine in oštarije

bermudski trikotnik (Tone piše kratico BT)

šolarji mi mahajo, ko jih fotografiram

vse čisto in urejeno v Dockyardu navkljub na današnji dan dvem velikim kruzercam

toliko topov kot jih je pa na tej strani atlantika, pa ne vem, če jih je v evropi ... včasih sumim, da so novodobni v retro verziji

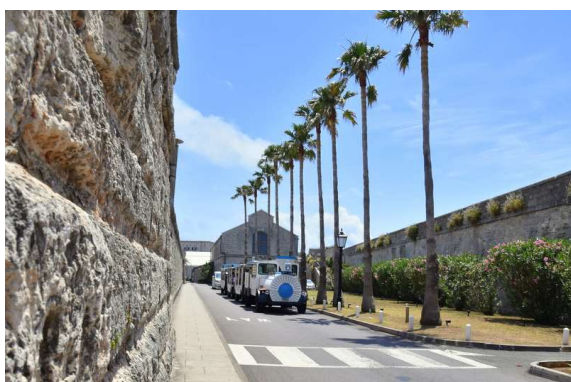
...plaža je bila oblegana s turisti

moja malenkost počiva na plaži

zaliv pri Docyardu je bil zelo oblegan.. istočasno snorkljači, potapljači in samo plavalci...skoraj so si hodili po prstih ...

tudi modri vlakec za vožnjo po dockyardu imajo...čeprav tistih nekaj korakov verjetno res ni tak problem prehoditi :)

na Bermudi dobiš tudi ročno zvite bermudske cigare ...ena cigara 15 dolarjev

roštilj prave dimenzije in prav lepo je že dišalo

muzeji pa imajo na žalost kar visoke vstopnine; za invalide je tudi dobro poskrbljeno povsod!

30. maj 2017, torek

St. Georges Town

Hitiva delati, da bova lahko izplula, ko bo prilika. Tole, brez resnega inverterja bo kar pasje, že vidim. Rezervni malček počepne pod obremenitvijo, ki jo zahtevata najina službena kompa. Generatorja pa tudi ne mislim laufati vsakih pet minut. Zato malo razkopljem lajtungo in naštimam drugačen polnilec za kompe. Namesto 200W jih ima ta samo 90W, kar bi verjetno moralo biti v redu. No, izkaže se, da je ravno na to čakal moj najboljši prijatelj, BT. Računalnik se sicer nekaj časa polni, potem pa neha. In nehajo delovati tudi nekateri instrumenti. Ampak. Ne dam se! Takoj grem v proti napad in preden se BT zaveda, je spet vse pod kontrolo. Ob razkopavanju kablovja, sem očitno izpulil enega izmed konektorjev.

Gorivo dobiva po obljubljeni duty free ceni, kar je sicer dražje, kot po redni ceni v Združenih državah, pa zato precej ceneje, kot na Bahamih. Vsaj nekaj je poceni v tej, sicer obupno dragi državi. Raftani smo za točenje goriva in Hugin 3 gre na Azore te dni. Tako, kot midva. In, tako kot jaz, tudi Peter ne misli slediti knjižnim zapovedim za hitro plovbo in jo bo raje mahnil bolj južno in se izognil frontam. Izmenjamo si podatke, da bomo lahko na vezi med plovbo. Badoc in Amigo sta že priplula v Horto in Francesc je dva dni čakal sredi morja, preden je zaplul proti severu, da se je izognil premočnemu vetru. Mislim, da je to dokončna potrditev mojega razmišljanja. F8+ vetrovi so za take, ki te dni letijo v sosednjem zalivu, ne za nas.

Tokrat se sidrava bliže dingi pontonu, tam, kjer je bilo zadnjič vse zasedeno. Kako nobl je to! Minutka in sem na obali. Interneta nama je spet zmanjkalo in je bilo potrebno top-upat. Preostanek dneva Vesna dela, nekaj malega tudi jaz, predvsem si pa podajava rezervni inverterček in izmenično polniva kompe. Malček je precej vroč in močno švica, da poteši vse želje naših mašinc. Upam, da ne izdihne sredi poti.

In povečerjava 3 librski T-bone z žara. Slaba kila in pol mesa je čisto dovolj za oba. No, če se deli bratski, seveda...

bermudski dolarji so zelo lepi ! a so v manjšini, večinoma dobiš kar ameriške, saj je razmerje 1:1

zato pa imajo registerske tablice nezanimive

pogled iz kokpita na okolico ... sedaj sva se prestavila bližje pomolu

pogled na hiške

kdo ve kdo živi za tem obzidjem?

ta ladja je pa kot zgleda že kar dolgo nasedla

tudi kakšen brezdomec se najde na Bermudi, čeprav je nezaposlenost skoraj nična; ampak zakaj je čevlje sezul?-drugod po svetu jih imajo vedno pod glavo, da mu jih ne ukradejo=očitno res zelo varna dežela, pa saj tako se tudi počutim

pa še zadnji roštilj na tej strani atlantika...portoriški 3lb mesek :)

31. maj 2017, sreda

St. Georges Town

Vetra danes ni. Tudi match race na AC35 so bili prestavljeni. Z izplutjem bova počakala na jutri. Odpraviva se torej na sprehod po opuščeni železniški trasi in po nekaj urah španciranja pod vročim soncem trimčkanje skleneva v barčku s prenosom tekem. Pa se tekmovanje ne začne niti po uri čakanja. Pri manj kot 5 vozlih vetra mrcine pač ne letijo. Odpraviva se torej nazaj na barko in spotoma pustiva v trgovinici stotaka za vrečko jabolk in nekaj zelenjave. Ufff...

Sosed pozno popoldan prižge generator in to je prilika, da ga še midva (če je že hrup na sidrišču). Hvala sosed. Če me ne bi sprovciral, da si naredim zalogo vode za na pot, bi bil v težavah. Hudih težavah! Generator po desetih minutah namreč neha delati. In ne morem ga več zagnati. Če bi bilo to po planu, bi za težavo izvedel sredi morja in pred seboj bi imel dvotedensko plovbo brez generatorja in brez inverterja. Nepredstavljivo. Zelo verjetno bi se vračal nazaj. Zakopljem se v dratovje in analiziram zadevo. Mislim, da vem, katera enota ne dela. Tista, ki je zakopana najgloblje v spoiler, jasno kot

beli dan. Noč je padla, s tem se bom ukvarjal jutri. Jutri zato še ne izplujeva. In naslednji mesec tudi verjetno še ne, nimam pojma kje in kdaj bom dobil rezervni del.

Hja, tale Bermudski trikotnik je od sile! Precej močnejši je, kot sem najprej mislil. Če in ko ga spet ukanem in popravim generator - le kaj mi bo potem ušpičil?

notranjost St. Peter katedrale v St. Georges townu

veliko grobnic, spomenikov iz sredine 19. stoletja

danes je bilo spet kar dosti motoristov v mestu

sosednja mini laguna

vasica pred St. Georges mestom

pa sva šla še malo hoditi po bivših železniških tirih ...

...moj kapitan bo kmalu imel čop :)

kamnina na Bermudi je zelo krušljiva/kraška varianta in zato imajo tudi jame (vstopnina 22dolarjev)

to je pa Rocky Hill park - Bermuda national park - še hribček pred našim blokom v Ljubljani je večji od tega parka :)

trenutno se zbirajo na Bermudi tudi stare barke, no nekatere so novodobne v retro varianti in imajo regato

...no, retro imajo samo amiji ...

...ko so deklice zagledale vse te velike ladje, so samo odprla usta ... :)